

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I Meddelelser	
	Europa-Parlamentet	
	<i>Besvarede skriftlige forespørgsler:</i>	
84/C 188/01	nr. 1490/83 af Barbara Castle til Kommissionen Om: Transport af levende dyr	1
84/C 188/02	nr. 1516/83 af Pol Marck til Kommissionen Om: Den fælles politik for mejeriprodukter	1
84/C 188/03	nr. 1592/83 af Pierre-Bernard Cousté til Kommissionen Om: Bevillinger afsat til forberedelse af de europæiske valg	2
84/C 188/04	nr. 1647/83 af Karel De Gucht til Kommissionen Om: Godkendelse af Europaskolernes budgetter	3
84/C 188/05	nr. 1855/83 af Pierre-Bernard Cousté til Kommissionen Om: Et fælles marked for radiospredning og fjernsyn	3
84/C 188/06	nr. 1857/83 af Pierre-Bernard Cousté til Kommissionen Om: Fælles europæisk politik vedrørende telekommunikation	4
84/C 188/07	nr. 1871/83 af Marijke Van Hemeldonck til Kommissionen Om: Olieforureningen af Nordsøen forårsaget af tankskibes dumpninger af affaldstoffer i havet	4
84/C 188/08	nr. 1936/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Skibsbyggeriets betydning for beskæftigelsen på regionalt plan	5
84/C 188/09	nr. 1937/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Arbejdsløshed blandt ældre arbejdstagere i skibsbygningsområderne	6
84/C 188/10	nr. 1938/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Ungdomsarbejdsløsheden i skibsbygningsområderne	6
84/C 188/11	nr. 1939/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Arbejdsløsheden blandt mænd i skibsbygningsområderne	6

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
84/C 188/12	nr. 1940/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Arbejdsløsheden i EFs skibsbygningsområder	7
84/C 188/13	nr. 1941/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Beskæftigelsen i den europæiske skibsbygningsindustri	7
84/C 188/14	nr. 1942/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Lønningsniveauet i skibsbygningsindustrien	7
84/C 188/15	nr. 1943/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Fagforeninger inden for skibsbygningsindustrien	7
84/C 188/16	nr. 1944/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Medlemskab af EFs skibsbyggeres forbindelsesudvalg	8
84/C 188/17	nr. 1945/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Koncernernes struktur, størrelse og produktion i den private skibsbygningssektor	8
84/C 188/18	nr. 1946/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Skibsværfter i Europa	8
84/C 188/19	nr. 1947/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Ejendomsforhold inden for skibsbygningsindustrien	8
84/C 188/20	nr. 1948/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Den samlede beskæftigelse i EF, der er afhængig af skibsbygningsindustrien	8
84/C 188/21	nr. 1949/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Beskæftigelsen i skibsbygningsindustrien	8
84/C 188/22	nr. 1950/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Beskæftigelsen i søfartsindustrien	8
84/C 188/23	nr. 1951/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Støtteprogram for kreditmuligheder i forbindelse med skibsbygning	9
84/C 188/24	nr. 1952/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: EIBs rolle med hensyn til skibsbygningsinvesteringer	9
84/C 188/25	nr. 1953/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: EFRU-investeringer inden for skibsbygningssektoren	9
84/C 188/26	nr. 1954/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Skibsbygningsindustrien og miljønormer forskibe	9
84/C 188/27	nr. 1955/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: EF-indsats inden for skibsbygningsindustrien	9
84/C 188/28	nr. 1956/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Nye foranstaltninger til beskyttelse af skibsbyggeriet	10
84/C 188/29	nr. 1957/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Erhvervelse af oplysninger om søfartserhvervet	10
84/C 188/30	nr. 1958/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: En ekspertgruppe fra Kommissionen til udarbejdelse af en redningsplan for skibsbyggeriet	10
84/C 188/31	nr. 1959/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Tilpasning af EKSF-foranstaltninger med henblik på skibsbyggeriet	10
84/C 188/32	nr. 1960/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Specialisering som svar på krisen inden for skibsbyggeriet	10

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
84/C 188/33	nr. 1961/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Tilskyndelser til at oprette nye virksomheder i områder med skibsværfter	10
84/C 188/34	nr. 1962/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Oprettelse af nye industrier i områder med skibsværfter	11
84/C 188/35	nr. 1963/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Investeringer i skibsbygningsindustrien	11
84/C 188/36	nr. 1964/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Koreas politiske beslutning om at dominere skibsbyggeriet	11
84/C 188/37	nr. 1965/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Koreas brug af skibsbyggeriet som indtægtskilde for fremmed valuta	11
84/C 188/38	nr. 1966/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Koreansk ekspansion inden for skibsbyggeriet	11
84/C 188/39	nr. 1967/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Lønsatser inden for det koreanske skibsbyggeri	11
84/C 188/40	nr. 1968/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Arbejdstid inden for det koreanske skibsbyggeri	12
84/C 188/41	nr. 1969/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Fagforeninger i koreanske skibsværfter	12
84/C 188/42	nr. 1970/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Arbejde i koreanske skibsværfter som alternativ til militærtjeneste	12
84/C 188/43	nr. 1971/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Koreanske skibsrederes andel i verdensmarkedet	12
84/C 188/44	nr. 1972/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Forbindelserne mellem EF og Japan	12
84/C 188/45	nr. 1973/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Fagforeninger på japanske skibsværfter	12
84/C 188/46	nr. 1974/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Japanske skibsrederes deltagelse i verdensmarkedet	12
84/C 188/47	nr. 1975/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Andelen af nye ordrer indgået 1983	12
84/C 188/48	nr. 1976/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Amerikanske skibsrederes medvirken på verdensmarkederne	13
84/C 188/49	nr. 1977/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Organisationen af den asiatiske skibsbygning	13
84/C 188/50	nr. 1978/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Skibsbygningskapaciteten i verden	13
84/C 188/51	nr. 1979/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Skibsbygningsproduktion	13
84/C 188/52	nr. 1980/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Påregnet tid til genoprettelse af en skibsbygningsindustri	13

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
84/C 188/53	nr. 1981/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Fællesskabets handel i forhold til verdenshandelen	14
84/C 188/54	nr. 1982/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Fællesskabets og medlemsstaternes handelsandel ad søvejen i bruttonationalproduktet	14
84/C 188/55	nr. 1983/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Den andel, som staternes samlede handel og handelen ad søvejen har i bruttonationalpro- duktet	14
84/C 188/56	nr. 1984/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Det europæiske Fællesskabs afhængighed af handelen ad søvejen – økonomiske sektorer .	14
84/C 188/57	nr. 1985/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Forbindelsen mellem økonomisk vækst og vækst i handelen	14
84/C 188/58	nr. 1986/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Handelsflådens økonomiske og strategiske betydning	14
84/C 188/59	nr. 1987/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Fremtidige behov i forhold til det nuværende niveau i den europæiske skibsbygnings- kapacitet	15
84/C 188/60	nr. 1988/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Verdens og de enkelte landes skibskapacitet	15
84/C 188/61	nr. 1989/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Skibsbygningsindustriens økonomiske og strategiske betydning	15
84/C 188/62	nr. 1991/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Fællesskabsfinansiering af forskning og udvikling inden for skibsbygningsområdet	15
84/C 188/63	nr. 1993/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Ophugnings- og byggepolitik vedrørende skibsbygningsindustrien	15
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler nrn. 1936/83 til 1989/83, 1991/83 og 1993/83	15
84/C 188/64	nr. 2020/83 af Otmar Franz til Kommissionen Om: Kernekraftværket i Cattenom	19
84/C 188/65	nr. 2035/83 af Dieter Rogalla til Kommissionen Om: Omfanget af Kommissionens personale	20
84/C 188/66	nr. 2081/83 af Aart Geurtsen til Kommissionen Om: Situationen på markedet for lægemidler	21
84/C 188/67	nr. 2086/83 af Alfred Lomas til Kommissionen Om: Importrestriktioner for visse produkter fra Tyskland	22
84/C 188/68	nr. 2101/83 af Olaf Schwencke til Kommissionen Om: Retten til at udøve erhverv som turistguide i EF	22
84/C 188/69	nr. 2154/83 af Gerhard Schmid til Kommissionen Om: Støtte fra EFRU	23
84/C 188/70	nr. 2168/83 af Spyridon Plaskovitis til Kommissionen Om: Ydelse af særlig økonomisk støtte til de områder i Grækenland, som har været ramt af naturkatastrofer	23

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
84/C 188/71	nr. 2180/83 af Nikolaos Vgenopoulos til Kommissionen Om: Bedragerier i forvaltningen af den fælles landbrugs-politik	24
84/C 188/72	nr. 2183/83 af Horst Seefeld til Kommissionen Om: Fransk lov af 31. december 1975 om obligatorisk brug af det franske sprog i samhandelen	24
84/C 188/73	nr. 2186/83 af Dieter Rogalla til Kommissionen Om: Toldunion – Fællesskabets forvaltning	25
84/C 188/74	nr. 2189/83 af Dieter Rogalla til Kommissionen Om: Byggeri til toldforvaltningerne ved EFs indre grænser	26
84/C 188/75	nr. 2210/83 af Pol Marck til Kommissionen Om: Ansættelse af ansøgere efter bestået udvælgelsesprøve	26
84/C 188/76	nr. 2216/83 af Erik Blumenfeld til Kommissionen Om: Øst-vest-handelen	27
84/C 188/77	nr. 2220/83 af Dieter Rogalla til Kommissionen Om: Opkrævning af forbrugsafgifter – småbeløb	27
84/C 188/78	nr. 2222/83 af Dimitrios Adamou til Kommissionen Om: Faren for nedlæggelse af den græske træindustri	28
84/C 188/79	nr. 2223/83 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Nyt angreb fra Kommissionen mod den græske stålindustri	28
84/C 188/80	nr. 2227/83 af Robert Moreland til Kommissionen Om: Den keramiske industri i Kina og dens potentiel	29
84/C 188/81	nr. 2239/83 af Jens-Peter Bonde til Kommissionen Om: Det danske informationskontor	29
84/C 188/82	nr. 2253/83 af Anne-Marie Lizin til Kommissionen Om: Forsinket gennemførelse i Belgien af kontrollen med offentlige og private slagterier	30
84/C 188/83	nr. 2255/83 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Uønskede virkninger ved brug af to lægemidler	30
84/C 188/84	nr. 16/84 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Begrænsninger i brugen af to markedsførte antiinflammatoriske præparater	31
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler Nr. 2255/83 og 16/84	31
84/C 188/85	nr. 2266/83 af Luc Beyer de Ryke til Kommissionen Om: Katastrofale oversvømmelser i Belgien – nødhjælp fra EF	31
84/C 188/86	nr. 2268/83 af Luc Beyre de Ryke til Kommissionen Om: Bruxelles – udvidelse af EF-institutionernes bygninger	32
84/C 188/87	nr. 2287/83 af George Patterson til Kommissionen Om: Sikkerhed i forbindelse med private svømmebassiner	32
84/C 188/88	nr. 2289/83 af sir Fred Warner til Kommissionen Om: Retningslinjer for socialfonden	33

(Fortsættes på næste side)

84/C 188/89	nr. 2291/83 af David Curry til Kommissionen Om: Gennemførelse af foranstaltninger inden for Fællesskabets mejerisektor for producenter med egne forarbejdningsanlæg	33
84/C 188/90	nr. 2309/83 af Gérard Fuchs til Kommissionen Om: Den generelle præferenceordning	34
84/C 188/91	nr. 2319/83 af Michael Welsh til Rådet Om: Bemærkninger i den tale, som Rådets formand holdt for delegationen fra De forenede Staters kongres til Europa-Parlamentet	34
84/C 188/92	nr. 2329/83 af lord O'Hagan til Kommissionen Om: Fartskrivere	35
84/C 188/93	nr. 2343/83 af Anne-Marie Lizin til Kommissionen Om: Billigrejse med bus mellem Belgien og Grækenland	35
84/C 188/94	nr. 2360/83 af Henriette Poirier til Kommissionen Om: Import af majs gluten fra De forenede Stater	36
84/C 188/95	nr. 2361/83 af Maurice Martin til Kommissionen Om: Erklæringer om høsten inden for vinsektoren	36
84/C 188/96	nr. 2367/83 af Basil de Ferranti til Kommissionen Om: Køb af automobiler i Europa	37
84/C 188/97	nr. 2393/83 af Basil de Ferranti til Kommissionen Om: Midlertidigt ansat personale i Tyskland	38
84/C 188/98	nr. 4/84 af Pierre-Bernard Cousté til Kommissionen Om: Førtidspensionering og arbejdsløshed	38
84/C 188/99	nr. 90/84 af Guy Fernandez til Kommissionen Om: Unge landmænds etablering	39
84/C 188/100	nr. 91/84 af Guy Fernandez til Kommissionen Om: Unge landmænds etablering	39
84/C 188/101	nr. 123/84 af Doeke Eisma til Kommissionen Om: Oparbejdning af radioaktivt affald i USA	39
84/C 188/102	nr. 143/84 af Luc Beyer de Ryke til Rådet Om: Krigen mellem Iran og Irak – olie fra Den persiske Golf – EF-landenes afhængighed – Hormus-strædet	40
84/C 188/103	nr. 151/84 af Christopher Jackson til Kommissionen Om: Manglende fælles markedsordning for kartofler	40
84/C 188/104	nr. 195/84 af Willy Vernimmen til Rådet Om: Landbrugsstrukturer	41
84/C 188/105	nr. 198/84 af Willy Vernimmen til Rådet Om: Fællesskabslån til støtte af betalingsbalancerne	41
84/C 188/106	nr. 331/84 af Gloria Hooper til Kommissionen Om: Forretningers søndagsåbning	42

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGSLER

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1490/83

af Barbara Castle (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(19. december 1983)

(84/C 188/01)

med hensyn til medlemsstaternes iværksættelse af dette direktiv, men kan forsikre det ærede medlem om, at den vil træffe de nødvendige skridt til at sikre, at de bestemmelser, som er fastsat af Rådet, respekteres fuldt ud i praksis.

Om: Transport af levende dyr

I fortsættelse af min skriftlige forespørgsel nr. 1844/82 ⁽¹⁾ skal jeg bede Kommissionen oplyse, hvornår den vil udsende en rapport om resultatet af dens undersøgelse af indberetningerne i henhold til direktiv 81/389/EØF ⁽²⁾ om beskyttelse af dyr under international transport.

⁽¹⁾ EFT nr. C 167 af 27. 6. 1983, s. 2.

⁽²⁾ EFT nr. L 150 af 6. 6. 1981, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Poul Dalsager

(22. maj 1984)

Kommissionen har nu fået oplysning om enkeltheder vedrørende de foranstaltninger, der er meddelt af alle medlemsstaterne (undtagen Grækenland) i forbindelse med i iværksættelsen af dette direktiv. Kommissionen træffer de fornødne skridt til at sikre, at også Grækenland opfylder kravene i dette direktiv.

Alle medlemsstater, med undtagelse af Grækenland, har vedtaget lovgivning med henblik på anvendelse af direktivet inden for deres område. I direktivet fastsættes det, hvilke procedurer der skal anvendes over for utilstrækkelig iværksættelse af fællesskabsbestemmelserne vedrørende international transport af dyr. Disse åbner bl.a. mulighed for, at de nødvendige beslutninger træffes, efter at Den stående Veterinærkomité er blevet rådspurgt.

Kommissionen agter ikke at udsende en rapport vedrørende de rutinemæssige foranstaltninger, den har truffet

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1516/83

af Pol Marck (PPE – B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(4. januar 1984)

(84/C 188/02)

Om: Den fælles politik for mejeriprodukter

Da politikken for mejeriprodukter blev udarbejdet for 20 til 25 år siden, gik en af overvejelserne ud på, at mælkeproduktionen er stærkt afhængig af jorden og er arbejdsintensiv, hvorfor den især hører hjemme på små og mellemstore bedrifter, og at produktionen derfor ikke ville stige hurtigere end forbruget. Dette førte til en markeds- og prispolitik, der er uafhængig af ligevægten mellem udbud og efterspørgsel.

Kan Kommissionen oplyse:

1. a) i hvilket omfang mælkeproduktionen endnu i dag er baseret på foder fra bedrifternes egen jord,
b) hvorledes importen fra tredjelande af såkaldt kraftfoder til oksekvæg har udviklet sig i perioden 1980 til 1982,
2. hvorvidt mælkeproduktionen endnu er arbejdsintensiv og knyttet til bedrifter på under 20 ha,
3. antallet af mælkeprodukter og antallet af malkekøer i 1970 og 1982 i de enkelte medlemsstater?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Poul Dalsager**

(28. maj 1984)

1. a) I gennemsnit dækkes ca. 70 % af malkekøers foderbehov ved hjælp af foder fremstillet på bedriften.

b) Kommissionen råder ikke over statistikker over importen af foder fordelt efter den zootekniske bestemmelse. Kommissionen kan dog give det ærede medlem oplysninger om udviklingen i produktionen af blandingsfoder til kvæg i Fællesskabet, som steg fra 28 mio tons i 1980 til 29,3 mio tons i 1982.

Dette blandingsfoder udgør det vigtigste anvendelsesområde for råvarer fra tredjelande. Den samlede indførsel af de mest anvendte råvarer i foder til kvæg steg/faldt fra 1980 til 1982

— fra 2,6 mio tons til 2,8 mio tons for majs glutenfoder,

— fra 1,6 mio tons til 1,3 mio tons for citrusfrugtskaller,

— fra 20,6 mio tons til 24,8 mio tons for soja og andre olieholdige frø (udtrykt i kager).

2. Bedrifter på under 20 ha tegnede sig i 1982 for ca. 55 % af mælkeproduktionen.

3. Der findes ingen sammenlignelige tal for 1970 og 1982. De sammenlignelige tal for antallet af mælkeproducenter og malkekøer i 1973 og 1981 (december) er vist nedenfor.

	Producenter (1 000)		Antal malkekøer (1 000)	
	1973	1981	1973	1981
Tyskland	630,1	430,9	5 486,0	5 468,4
Frankrig	497,0	458,2	7 683,0	7 053,4
Italien	607,0	467,7	3 051,0	3 016,2
Nederlandene	99,0	66,9	2 255,0	2 419,0
Belgien	85,0	52,9	1 000,0	968,6
Luxembourg	5,0	2,8	68,0	67,1
Det forenede Kongerige	93,0	58,7	3 544,0	3 293,5
Irland	144,0	92,1	1 431,4	1 458,3
Danmark	72,0	39,5	1 064,0	1 016,2
EUR 9	2 432,1	1 669,7	25 604,4	24 760,7
Grækenland	f.i.	93,7	f.i.	242,0
EUR 10	f.i.	1 763,4	f.i.	25 002,7

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1592/83

af Pierre-Bernard Cousté (DEP - F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(4. januar 1984)

(84/C 188/03)

Om: Bevillinger afsat til forberedelse af de europæiske valg

Kan Kommissionen oplyse, hvor store bevillinger der er afsat til forberedelsen af de europæiske valg med anførelse af det beløb, der er tildelt hver medlemsstat?

Hvorledes påtænker den desuden at skærpe interessen hos den europæiske offentlighed for disse valg, og hvilke initiativer har den allerede truffet med henblik herpå?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Lorenzo Natali**

(17. maj 1984)

Kommissionen skal erindre om, at hverken Rådet eller Europa-Parlamentet har givet den supplerende bevillinger til en specifik informationsindsats for de direkte valg i 1984.

Kommissionen skal henvise det ærede medlem til de svar, den allerede har haft lejlighed til at give, bl.a.

— på mundtlig forespørgsel fra Alisdair Hutton, nr. H. 42/83 ⁽¹⁾,

— på mundtlig forespørgsel fra Dieter Rogalla, nr. H 333/83 ⁽²⁾,

— på skriftlig forespørgsel fra Dieter Rogalla, nr. 645/83 ⁽³⁾,

samt på mundtlig forespørgsel med forhandling 0-85/83 fra Ernest Glinne mfl., hvortil forklarende bemærkninger blev givet af næstformand Lorenzo Natali ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Forhandlinger i Europa-Parlamentet, nr. 1-299 (maj 1984).

⁽²⁾ Forhandlinger i Europa-Parlamentet, nr. 1-306 (november 1983).

⁽³⁾ EFT nr. C 315 af 21. 11. 1983, s. 6.

⁽⁴⁾ Forhandlinger i Europa-Parlamentet, nr. 1-304 (oktober 1983).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1647/83

af Karel De Gucht (L – B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(9. januar 1984)

(84/C 188/04)

Om: Godkendelse af Europaskolernes budgetter

Den 13. april 1962 undertegnedes i Luxembourg protokollen om oprettelse af europaskoler, udfærdiget under henvisning til Vedtægten for Europaskolen, undertegnet i Luxembourg den 12. april 1957.

I artikel 7 i protokollen er det fastsat, at Det øverste Råd godkender Europaskolernes budgetforslag og sender dem til vedkommende budgetmyndigheder i De europæiske Fællesskaber.

Kan Kommissionen oplyse, hvorvidt budgetforslagene for 1984, som Det øverste Råd godkendte i maj 1983, er blevet sendt til Parlamentet og Rådet; i bekræftende fald hvornår og efter hvilke regler?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Richard Burke

(28. maj 1984)

Kommissionen beklager, at budgetforslaget for Europaskolerne ikke er blevet fremsendt, som det skulle ifølge artikel 7 i protokollen af april 1962.

Den skal bemærke, at budgettidsplanen for Det øverste Råd for Europaskolerne ikke falder sammen med den tidsplan, som Kommissionen skal overholde for forelæggelsen af sit foreløbige budgetforslag for Fællesskaberne. På tidspunktet for forelæggelsen af Kommissionens foreløbige budgetforslag fremsender den til budgetmyndigheden de bilag, den har til budgetforslaget for Europaskolerne.

Den nuværende budgettidsplan for Det øverste Råd for Europaskolerne er overholdt, så det tilkommer Det øverste Råd ved egen foranstaltning at fremsende budgetforslaget til budgetmyndigheden.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1855/83

af Pierre-Bernard Cousté (DEP – F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(2. februar 1984)

(84/C 188/05)

Om: Et fælles marked for radiospredning og fjernsyn

Har Kommissionen afgjort, om spørgsmål i forbindelse med radiospredning og fjernsyn klart fremgår af Rom-traktaten, og om den er kompetent på dette område?

Hvilke planer er der udarbejdet på dette område, og hvorledes vil de blive konkretiseret?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Karl-Heinz Narjes

(2. maj 1984)

Kommissionen udarbejder i øjeblikket en grøn bog »Fjernsyn uden grænser« om et fælles marked for radiospredning især for så vidt angår spredning pr. satellit eller kabel. Dette skal også ses som et svar på det forslag, som Europa-Parlamentet fremlagde i sin »resolution vedrørende radiospredning og fjernsyn i Det europæiske Fællesskab« af 12. marts 1982 ⁽¹⁾.

Et vigtigt kapitel i den omtalte grøn bog omhandler problemerne vedrørende EF-traktatens omfattelse af radio og fjernsyn, og den myndighed som den giver, især set ud fra den retspraksis som Domstolen har fastlagt især i sagerne Sacchi ⁽²⁾, Debaube ⁽³⁾, Coditel/Ciné Vog ⁽⁴⁾ og Coditel/Ciné Vog Films II ⁽⁵⁾.

I et andet kapitel fremlægger Kommissionen de foranstaltninger, som Fællesskabet efter dens mening bør træffe for at skabe et fælles radiospredningsmarked.

Efter at grønbogen er vedtaget af Kommissionen – hvilket vil ske inden længe – vil den blive offentliggjort og fremsendt til Parlamentet.

⁽¹⁾ Jf. svar på skriftlig forespørgsel nr. 1690/83 fra Karel de Gucht, EFT nr. C 76 af 17. 3. 1984.

⁽²⁾ EuD af 30. 4. 1974, – 155/73 – Samling 1974, 409.

⁽³⁾ EuD af 18. 3. 1980, – 52/79 – Samling 1980, 833.

⁽⁴⁾ EuD af 18. 3. 1980, – 62/79 – Samling 1980, 881.

⁽⁵⁾ EFT nr. C af 6. 10. 1982, – 262/81 – Samling 1982, 3381.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1857/83
af Pierre-Bernard Cousté (DEP - F)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(2. februar 1984)
(84/C 188/06)

Om: Fælles europæisk politik vedrørende telekommunikation

Kan Kommissionen oplyse, hvilke afgørelser der er truffet vedrørende en fælles europæisk politik for telekommunikation?

Er den i stand til at præcisere:

- de punkter, som samtlige medlemsstater er enige om,
- de bestemmelser, der har fremkaldt indvendinger (hvilke, og fra hvilke medlemsstater)?

Vil en indførsel af ensartede takster for telekommunikation være det første punkt i den fælles politik, og hvornår og på hvilket grundlag?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Étienne Davignon
(11. maj 1984)

Efter at Kommissionen havde sendt Rådet sin meddelelse om telekommunikation — handlingsretningslinjer ⁽¹⁾, nedsatte Rådet en gruppe af højere tjenestemænd, som sammen med Kommissionen skulle fortsætte overvejelserne om den politik, der skal føres på fællesskabsplan på telekommunikationsområdet. Grundlaget for overvejelserne skulle være de seks handlingsretningslinjer i meddelelsen fra september.

Overvejelserne og drøftelserne er nu i gang. Der ser ud til at kunne opnås enighed om:

- udvidelse af markedet for terminaler,
- gradvis udvidelse af markedet for komponenter til telenet,
- en samordnet fremadskuende overvejelse af udviklingen på telekommunikationsområdet i Fællesskabet,
- forberedelse af visse infrastrukturprojekter af fælles interesse.

Takstspørgsmålet vil blive taget op i forbindelse med den samordnede fremadskuende overvejelse af udviklingen på telekommunikationsområdet.

Man mangler endnu at se på, inden for hvilke forskningssektorer der måske kan skabes samarbejde på fælles-

skabsplan, og hvorledes der eventuelt kan ydes støtte gennem Fællesskabets finansielle instrumenter.

⁽¹⁾ Dok. KOM(83) 573 af 29. 9. 1983.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1871/83
af Marijke Van Hemeldonck (S - B)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(2. februar 1984)
(84/C 188/07)

Om: Olieforureningen af Nordsøen forårsaget af tankskibes dumpninger af affaldstoffer i havet

Som hvert år skyllede der i januar 1984 i massevis af døde havfugle op på strandene i Belgien og Nederlandene. De var blevet ofre for oliepletter på havet.

For anden gang har det således vist sig, at de bestemmelser, som forbyder eller regulerer udtømmingerne i havet af spildevand fra tankskibe, ikke er blevet efterlevet eller efterlevet på udtilstrækkelig måde.

Hvilke aktioner iværksatte Kommissionen sidste år for at sikre overholdelsen af forbuddet mod at rense skibenes tanke på havet?

Er Marpol-konventionen fra 1973/1978 om forebyggelse af forurening fra skibe allerede trådt i kraft? Hvilke medlemsstater har allerede ratificeret denne konvention? Hvilke medlemsstater har endnu ikke ratificeret konventionen og hvorfor?

Hvordan er situationen med hensyn til forslaget fra Kommissionen til direktiv fra Rådet om internationale normer for sikkerhed for skibsfarten og forebyggelse af forurening, for så vidt angår skibe, der anløber EFs havne?

Hvilke resultater er der kommet ud af den undersøgelse, Kommissionen har ladet foretage vedrørende anlæggene for udtømming af affald fra kulbrinter i havnene?

Hvad er der kommet ud af undersøgelserne med henblik på at mærke olie for at undgå, at denne forurening, således som det stadig er tilfældet, betragtes som en forurening af »ukendt oprindelse«?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes
(24. maj 1984)

Kommissionen deler fuldt ud det ærede medlems bekymring over den forurening, som opstår ved udskylning af tankskibe på havet, og de følger, den har for havets flora og fauna og for hele havmiljøet. Kommissionen har ved

flere lejligheder givet udtryk for, at den er klar over disse følger, således i sit svar på det ærede medlems skriftlige forespørgsel nr. 2185/82 ⁽¹⁾.

I forbindelse med Rådets resolution af 26. juni 1978 om et handlingsprogram for De europæiske Fællesskaber vedrørende kontrol med og formindskelse af forurening af havet med carbonhydrider ⁽²⁾, vil Kommissionen i 1984, ligesom i 1983, ved hjælp af økonomisk støtte tilskynde til gennemførelse af forsøgsprojekter, bl.a. inden for områder som teledetektion, der har til formål at udvikle hjælpemidler, hvormed denne form for forurening kan kontrolleres og begrænses.

Skønt Kommissionen ikke har underskrevet Marpol-konventionen af 1973 – 1978, er den dog af den opfattelse, at kulbrinter fra tankskibe kun må kunne udtømmes i havet på de betingelser, som er beskrevet i denne konvention, hvis bilag I, der drejer sig om kulbrinter, trådte i kraft den 2. oktober 1983.

Konventionen er hidtil blevet ratificeret af syv medlemsstater (Danmark, Frankrig, Grækenland, Italien, Nederlandene, Forbundsrepublikken Tyskland og Det forenede Kongerige).

Ifølge Rådets henstilling om ratifikation af konventioner om sikkerhed i forbindelse med søtransport ⁽³⁾ skulle medlemsstaterne allerede have ratificeret denne konvention før den 1. juni 1980.

Kommissionen kender ikke grundene til, at Belgien og Irland endnu ikke har godkendt Marpol, men mener på baggrund af sine aktiviteter i forbindelse med memorandummet af 16. januar 1982 om havnestatskontrol med overholdelse af de pågældende internationale aftaler at vide, at disse to medlemsstater skal afslutte deres ratifikationsprocedure på normal måde i løbet af dette år.

Kommissionen vil inden for en overskuelig fremtid forelægge Rådet en meddelelse om forslaget til Rådets direktiv om anvendelse af internationale normer for sikkerhed for skibsfarten og forebyggelse af forurening for så vidt angår skibe, der anløber Fællesskabets havne ⁽⁴⁾. Der vil i denne meddelelse blive taget hensyn til de aktiviteter, som for tiden udføres i forbindelse med det allerede nævnte memorandum.

Det fremgår af en undersøgelse, som er blevet udført på Kommissionens anmodning, og som drejer sig om middehavsområdets rådighed over anlæg, der kan fjerne tankskibenes ballastvand, at der i sytten af de undersøgte havne allerede findes opsamlingsfaciliteter, som er i overensstemmelse med bestemmelserne i Marpol 1973 – 1978, men at anlæggene i 35 andre havne, hvis de i det hele taget forefindes, enten er utilstrækkelige eller uhensigtsmæssige.

Hvad angår undersøgelserne med henblik på påvisning af olie, henleder Kommissionen det ærede medlems opmærksomhed på, at der for øjeblikket på grundlag af Rådets afgørelser om fastlæggelse af de forskningsprogrammer, der skal gennemføres af Det fælles Forskningscenter ⁽⁵⁾, udføres arbejde inden for områder som optisk

diagnosticering af kulbrinteforurening ved hjælp af bl.a. teledetektionsteknik. Arbejdet har til formål at udvikle et anvendeligt laserfluorescenssystem, som kan analysere kulbrinteforekomster i havet.

⁽¹⁾ EFT nr. C 177 af 4. 7. 1983.

⁽²⁾ EFT nr. C 162 af 8. 7. 1978, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 194 af 19. 7. 1978, s. 17.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 192 af 30. 7. 1980, s. 8.

⁽⁵⁾ – Program 1980 – 1983 – EFT nr. L 72 af 18. 3. 1980.
– Program 1984 – 1987 – EFT nr. L 3 af 5. 1. 1984.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1936/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(7. februar 1984)

(84/C 188/08)

Om: Skibsbyggeriets betydning for beskæftigelsen på regionalt plan

Kan Kommissionen oplyse, hvor stor en procentdel af de mandlige arbejdstagere der er beskæftiget i skibsbyggeriet i de regioner i EF, hvor det har stor betydning for beskæftigelsen, navnlig:

i Det forenede Kongerige:

Tyneside, Wearside, Teesside, Clydeside, Merseyside, Humberside, Leith, Southampton-området;

i Frankrig:

Toulon, Nantes, St. Nazaire, Dunkerque, Bordeaux, Rouen, Le Havre, La Rochelle;

i Tyskland:

Bremen-Bremerhaven, Emden, Hamburg, Kiel, Lübeck, Rendsburg, Flensburg;

i Italien:

Trieste, Venezia, Livorno, Messina, Ancona, Palermo, Genova;

i Belgien:

Temse, Hemiksen, Hoboken;

i Danmark:

Ålborg, Nakskov, København, Århus, Frederikshavn, Ringkøbing, Svendborg, Odense;

i Nederlandene:

Groningen-området, Monnikendam, Harlingen, Rotterdam, Lobith, Dordrecht, Vlissingen, Schiedam;

i Irland:

Cork;

i Grækenland:

Piræus?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1937/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(7. februar 1984)

(84/C 188/09)

Om: Arbejdsløshed blandt ældre arbejdstagere i skibsbygningsområderne

Kan Kommissionen opgive tal for arbejdsløsheden blandt mænd på 55 år og derover i de væsentligste af EFs skibsbygningsområder, navnlig (både samlede tal og procentdel) de følgende:

i Det forenede Kongerige:

Tyneside, Wearside, Teesside, Clydeside, Merseyside, Humberside, Leith, Southampton-området;

i Frankrig:

Toulon, Nantes, St. Nazaire, Dunkerque, Bordeaux, Rouen, Le Havre, La Rochelle;

i Tyskland:

Bremen-Bremerhaven, Emden, Hamburg, Kiel, Lübeck, Rendsburg, Flensburg;

i Italien:

Trieste, Venezia, Livorno, Messina, Ancona, Palermo, Genova;

i Belgien:

Temse, Hemiksen, Hoboken;

i Danmark:

Ålborg, Nakskov, København, Århus, Frederikshavn, Ringkøbing, Svendborg, Odense;

i Nederlandene:

Groningen-området, Monnikendam, Harlingen, Rotterdam, Lobith, Dordrecht, Vlissingen, Schiedam;

i Irland:

Cork;

i Grækenland:

Piræus?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1938/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(7. februar 1984)

(84/C 188/10)

Om: Ungdomsarbejdsløsheden i skibsbygningsområderne

Kan Kommissionen opgive tal for ungdomsarbejdsløsheden i de væsentligste af EFs skibsbygningsområder, navnlig (både samlede tal og procentdel) de følgende:

i Det forenede Kongerige:

Tyneside, Wearside, Teesside, Clydeside, Merseyside, Humberside, Leith, Southampton-området;

i Frankrig:

Toulon, Nantes, St. Nazaire, Dunkerque, Bordeaux, Rouen, Le Havre, La Rochelle;

i Tyskland:

Bremen-Bremerhaven, Emden, Hamburg, Kiel, Lübeck, Rendsburg, Flensburg;

i Italien:

Trieste, Venezia, Livorno, Messina, Ancona, Palermo, Genova;

i Belgien:

Temse, Hemiksen, Hoboken;

i Danmark:

Ålborg, Nakskov, København, Århus, Frederikshavn, Ringkøbing, Svendborg, Odense;

i Nederlandene:

Groningen-området, Monnikendam, Harlingen, Rotterdam, Lobith, Dordrecht, Vlissingen, Schiedam;

i Irland:

Cork;

i Grækenland:

Piræus?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1939/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(7. februar 1984)

(84/C 188/11)

Om: Arbejdsløsheden blandt mænd i skibsbygningsområderne

Kan Kommissionen opgive tal for arbejdsløsheden blandt mænd i de væsentligste af EF skibsbygningsområder, navnlig (både samlede tal og procentdel) de følgende:

i Det forenede Kongerige:

Tyneside, Wearside, Teesside, Clydeside, Merseyside, Humberside, Leith, Southampton-området;

i Frankrig:

Toulon, Nantes, St. Nazaire, Dunkerque, Bordeaux, Rouen, Le Havre, La Rochelle;

i Tyskland:

Bremen-Bremerhaven, Emden, Hamburg, Kiel, Lübeck, Rendsburg, Flensburg;

i Italien:

Trieste, Venezia, Livorno, Messina, Ancona, Palermo, Genova;

i Belgien:

Temse, Hemiksen, Hoboken;

i Danmark:

Ålborg, Nakskov, København, Århus, Frederikshavn, Ringkøbing, Svendborg, Odense;

i Nederlandene:

Groningen-området, Monnikendam, Harlingen, Rotterdam, Lobith, Dordrecht, Vlissingen, Schiedam;

i Irland:

Cork;

i Grækenland:

Piræus?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1940/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(7. februar 1984)

(84/C 188/12)

Om: Arbejdsløsheden i EFs skibsbygningsområder

Kan Kommissionen opgive tal for arbejdsløsheden i almindelighed i de væsentligste af EFs skibsbygningsområder, navnlig (både samlede tal og procentdel) de følgende:

i Det forenede Kongerige:

Tyneside, Wearside, Teesside, Clydeside, Merseyside, Humberside, Leith, Southampton-området;

i Frankrig:

Toulon, Nantes, St. Nazaire, Dunkerque, Bordeaux, Rouen, Le Havre, La Rochelle;

i Tyskland:

Bremen-Bremerhaven, Emden, Hamburg, Kiel, Lübeck, Rendsburg, Flensburg;

i Italien:

Trieste, Venezia, Livorno, Messina, Ancona, Palermo, Genova;

i Belgien:

Temse, Hemiksen, Hoboken;

i Danmark:

Ålborg, Nakskov, København, Århus, Frederikshavn, Ringkøbing, Svendborg, Odense;

i Nederlandene:

Groningen-området, Monnikendam, Harlingen, Rotterdam, Lobith, Dordrecht, Vlissingen, Schiedam;

i Irland:

Cork;

i Grækenland:

Piræus?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1941/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(7. februar 1984)

(84/C 188/13)

Om: Beskæftigelsen i den europæiske skibsbygningsindustri

Kan Kommissionen for årene 1973 og 1983 for hver af Det europæiske Fællesskabs medlemsstater samt for Japan og Korea forelægge statistikker (eller skøn) over antallet af beskæftigede i både skibsbygningsindustrien som helhed og hver af de enkelte sektorer (handelsskibe, krigsskibe, maskinbygning, offshore-strukturer samt navigations-, kommunikations- og kontrolinstrumenter)?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1942/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(7. februar 1984)

(84/C 188/14)

Om: Lønningsniveauet i skibsbygningsindustrien

Kan Kommissionen foretage en sammenligning mellem de gennemsnitlige lønninger og sociale ydelser, der oppebæres af arbejdstagere i nogenlunde ligestillede kategorier i skibsbygningsindustrien; sammenligningen kunne f.eks. vedrøre følgende hverv/kategorier:

arbejdsmand, snedkeri og udrustning, pladesmed/kedelsmed, teknisk tegner, kontorassistent.

Sådanne tal er offentligt kendte, men hvad oppebærer bestyrelsesformanden (eller den tilsvarende leder) i hver skibsbygningsvirksomhed i Det europæiske Fællesskab?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1943/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(7. februar 1984)

(84/C 188/15)

Om: Fagforeninger inden for skibsbygningsindustrien

Kan Kommissionen fremskaffe en liste over samtlige fagforeninger inden for skibsbygningsindustrien i hvert af

Det europæiske Fællesskabs medlemslande med angivelse af repræsenterede faggrupper, ledernes navne og adresserne på hovedkontorerne?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1944/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(7. februar 1984)

(84/C 188/16)

Om: Medlemsskab af EFs skibsbyggeres forbindelsesudvalg

Vil Kommissionen offentliggøre sammensætningen af EFs skibsbyggeres forbindelsesudvalg, og navnlig hvem der er medlem, hvem det repræsenterer, og hvor det kan kontaktes af interesserede?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1945/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(7. februar 1984)

(84/C 188/17)

Om: Koncernernes struktur, størrelse og produktion i den private skibsbygningssektor

Vil Kommissionen for hver koncern i den private skibsbygningsindustri inden for EF angive gruppens størrelse, den procentvise andel af produktionen for hver af gruppens større produktionsgrene samt den procentdel af den samlede beskæftigelse, som afhænger heraf? Kan Kommissionen opgive lignende tal for japanske og koreanske koncerner?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1946/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(7. februar 1984)

(84/C 188/18)

Om: Skibsværfter i Europa

Vil Kommissionen for at fremme oplysningen af offentligheden, kontakter mellem fagforeninger og arbejdstagere på ethvert niveau samt den politiske virksomhed med henblik på drøftelse og sammenligning af synspunkter offentliggøre en fortegnelse over skibsværfter i Det europæiske Fællesskab med over 100 ansatte med angivelse af navn og art (offentlig/privat, fremstilling af et enkelt eller flere produkter) samt værfternes virksomhed (handelsskibe, krigsskibe, maskinbygning osv.)?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1947/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(7. februar 1984)

(84/C 188/19)

Om: Ejendomsforhold inden for skibsbygningsindustrien

Kan Kommissionen for hver af staterne i Det europæiske Fællesskab samt for Japan og Korea kort gøre rede for ejendomsforholdene inden for skibsbygningsindustrien. Hvor stor en procentdel ejes af hvor mange grupper; er grupperne i offentligt eller privat eje; fremstiller grupperne et eller flere produkter?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1948/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(7. februar 1984)

(84/C 188/20)

Om: Den samlede beskæftigelse i EF, der er afhængig af skibsbygningsindustrien

Hvor stort er, efter Kommissionens mening, det samlede antal arbejdstagere i EF, der enten er direkte beskæftiget i skibsbygningsindustrien eller i industrier, hvis overlevelse afhænger af skibsbygningsindustriens fortsatte beståen?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1949/83

til Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(7. februar 1984)

(84/C 188/21)

Om: Beskæftigelsen i skibsbygningsindustrien

Hvor mange er beskæftiget inden for alle sektorer i skibsbygningsindustrien verden over; hvor stor er den samlede arbejdsstyrke i hver af de følgende stater:

Japan, Korea, Taiwan, Kina, Australien, Indien, Jugoslavien, Canada, Sydafrika, Brasilien, Argentina, USA, USSR, Polen, Østtyskland, Finland, Sverige, Norge, Spanien, Portugal og hvert af Det europæiske Fællesskabs medlemsstater?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1950/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(7. februar 1984)

(84/C 188/22)

Om: Beskæftigelsen i søfartsindustrien

Hvor stor er den samlede beskæftigelse inden for handels-skibsfarten verden over? Hvor stor en andel er statsborgere i et af landene i Det europæiske Fællesskab?

Hvor mange er i alt beskæftiget inden for handelsskibsfarten i hver af Det europæiske Fællesskabs medlemslande, Japan, Korea, Kina, Norge, USA og USSR?

Hvor stor en andel af den arbejdskraft, der er beskæftiget inden for handelsskibsfarten af selskaber, der er baseret i EF, er ikke statsborgere i et EF-land?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1951/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1984)

(84/C 188/23)

Om: Støtteprogram for kreditmuligheder i forbindelse med skibsbygning

Hvilke skridt har Kommissionen taget for at indføre et støtteprogram for kreditmuligheder for at tilskynde EF-skibsredere til at bestille skibe fra EF-værfter?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1952/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1984)

(84/C 188/24)

Om: EIBs rolle med hensyn til skibsbygningsinvesteringer

Under henvisning til skriftlig forespørgsel nr. 237/83 af Danielle de March ⁽¹⁾

og i betragtning af, at Den europæiske Investeringsbanks primære rolle består i at formidle Fællesskabets regionalpolitik,

at skibsbygningsindustrien er koncentreret i ugunstigt stillede områder, og at der er behov for mere omfattende kapitalinvesteringer inden for skibsbygningssektoren, var Kommissionen da tilfreds med sit svar til Danielle De March om, at EIB ikke havde ydet lån inden for Fællesskabet til investeringer vedrørende skibsbygning eller skibsreparation?

Kommissionen anførte i sit svar, at sådanne lån ydes i henhold til EØF-traktaten og Den europæiske Investeringsbanks vedtægter. Vil den på denne baggrund oplyse, hvorfor der ikke er blevet ydet nogen?

Vil Kommissionen føre drøftelser med EIB og skibsbygningsindustrien med henblik på at sikre, at Banken kan stille lavt forrentede garanterede lån til rådighed for skibsbygningsindustrien?

I betragtning af de lange leveringstider inden for skibsbygningsindustrien og vigtigheden af lavt forrentede lån for ordretilgangen samt den kendsgerning, at skibe i sig selv er meget vigtige projekter af stor økonomisk betydning, vil Kommissionen og EIB da overveje muligheden for, at Banken yder lavt forrentede lån til skibsbygningsindustrien?

⁽¹⁾ EFT nr. C 167 af 27. 6. 1983, s. 3.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1953/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1984)

(84/C 188/25)

Om: EFRU-investeringer inden for skibsbygningssektoren

Som svar på skriftlig forespørgsel nr. 237/83 af Danielle de March ⁽¹⁾ giver Kommissionen en oversigt over fordelingen af Regionalfondens investeringer inden for skibsbygningssektoren mellem 1975 og 1982; Det forenede Kongerige er den største skibsbygningsnation i EF, og dets skibsbygningsindustri har været genstand for en omfattende strukturomlægning i den pågældende periode, men til trods herfor ligger det helt nede på femtepladsen med hensyn til regionalfondsinvesteringer: Hvad er grunden hertil?

⁽¹⁾ EFT nr. C 167 af 27. 6. 1983, s. 3.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1954/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1984)

(84/C 188/26)

Om: Skibsbygningsindustrien og miljønormer for skibe

Har Kommissionen overvejet muligheden for at indføre en afgift for skibe, der er uhensigtsmæssige med hensyn til sikkerhed, miljø eller navigationskapacitet, for at fjerne sådanne skibe fra europæiske havne og farvande og fremme efterspørgslen efter nye?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1955/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1984)

(84/C 188/27)

Om: EF-indsats inden for skibsbygningsindustrien

I henhold til artikel 2 i EØF-traktaten skal Kommissionen fremme en harmonisk udvikling af den økonomiske

virksomhed i Fællesskabet som helhed samt en varig og afbalanceret ekspansion. Mener Kommissionen, at den har gennemført dette mål for så vidt angår skibsbygningsindustrien?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1956/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1984)

(84/C 188/28)

Om: Nye foranstaltninger til beskyttelse af skibsbyggeriet

På baggrund af mangelen på ordrer afgivet af europæiske redere i ét land til værfterne i andre EF-lande, er Kommissionen nu ikke enig i, at hensigterne med dens direktiver om skibsbyggeri ikke er blevet opnået, og at nye foranstaltninger til beskyttelse af EFs skibsbyggeri som helhed nu er nødvendige for at sætte den i stand til at overleve på baggrund af truslen fra den fjernøstlige konkurrence?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1957/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1984)

(84/C 188/29)

Om: Erhvervelse af oplysninger om søfartserhvervet

Abonnerer Kommissionen på eller modtager den rutinemæssigt de forskellige markedsanalyser, der offentliggøres af rederier og andre koncerner, og som giver indgående oplysning om situationen inden for søfartserhvervet?

Kunne Kommissionen offentliggøre en regelmæssig oversigt over sådanne oplysninger sammen med dens egne statistiske oplysninger og bedømmelse for at bibeholde en velinformeret offentlig debat om en livsvigtig erhvervsgrænse, som for tiden kræver offentlig støtte?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1958/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1984)

(84/C 188/30)

Om: En ekspertgruppe fra Kommissionen til udarbejdelse af en redningsplan for skibsbyggeriet

Har Kommissionen gjort nogle fremskridt henimod oprettelsen af en ekspertgruppe inden for Kommissionen, som består af embedsmænd fra de relevante direktorater

under Kommissionen (f.eks. industri, konkurrence, transport, sociale anliggender og beskæftigelse, regionalpolitik, eksterne forbindelser); der kan fremsætte presserende forslag vedrørende en redningsplan for EFs skibsbyggeri, således om krævet af Europa-Parlamentets socialistiske gruppe i dens telegram af 14. december 1983?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1959/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1984)

(84/C 188/31)

Om: Tilpasning af EKSF-foranstaltninger med henblik på skibsbyggeriet

Hvilke fremskridt har Kommissionen gjort med hensyn til at tilpasse mange af de foreliggende foranstaltninger til hjælp til kul- og stålindustrien til også at omfatte skibsbyggeriet?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1960/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1984)

(84/C 188/32)

Om: Specialisering som svar på krisen inden for skibsbyggeriet

Er Kommissionen enig i, at den periodisk tilbagevendende rentabilitet hos nogle få værfter inden for sammen slutningen af de vesteuropæiske værfter primært må henføres til en meget høj grad af specialisering?

Anser Kommissionen specialiseringen inden for skibsbyggeriet som et holdbart svar på at bevare kapacitet og beskæftigelse inden for skibsbyggeriet i Fællesskabet; ville specialisering medføre en manglende evne til at imødekomme de generelle krav fra Fællesskabets handelsflåde?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1961/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1984)

(84/C 188/33)

Om: Tilskyndelser til at oprette nye virksomheder i områder med skibsværfter

Vil Kommissionen for hver medlemsstat i Fællesskabet og for hver skibsbygningsregion, hvor der findes interregio-

nale forskelle, angive de tilskyndelser, som er blevet tilbudt med henblik på at oprette nye virksomheder, idet både tilskyndelsens art og dens finansielle værdi opgives?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1962/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1984)

(84/C 188/34)

Om: Oprettelse af nye industrier i områder med skibsværfter

Hvilke undersøgelser har Kommissionen foretaget med hensyn til omfanget af etableringen af nye industrier i de områder, som er berørt af nedgangen i skibsbyggeriet? Vil Kommissionen være så venlig at meddele resultaterne af en sådan undersøgelse, hvis den er blevet gennemført, eller i benægtende fald at overveje iværksættelsen af en undersøgelse?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1963/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1984)

(84/C 188/35)

Om: Investeringer i skibsbygningsindustrien

Kan Kommissionen for hver af de nedenfor anførte stater opgive et skøn over de samlede kapitalinvesteringer i skibsbyggeriet i den seneste halve snes år:

Japan, Korea, Taiwan, Kina, Indonesien, Australien, Indien, Jugoslavien, Canada, Sydafrika, Brasilien, Argentina, USA, USSR, Polen, Østtyskland, Finland, Sverige, Norge, Spanien, Portugal, hver medlemsstat af Fællesskabet?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1964/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1984)

(84/C 188/36)

Om: Koreas politiske beslutning om at dominere skibsbyggeriet

Hvordan reagerer Kommissionen på erklæringen fra Sydkoreas premierminister (Financial Times af 19. oktober 1983), om at han ønsker at se sit land blive verdens

førende skibsbygningsnation; hvilke foranstaltninger træffer den sydkoreanske regering med henblik herpå?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1965/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1984)

(84/C 188/37)

Om: Koreas brug af skibsbyggeriet som indtægtskilde for fremmed valuta

Er Kommissionen enig i, at skibsbygningsindustrien i Sydkorea i første række betragtes som en kilde til at erhverve fremmed valuta, og at prisen for sydkoreanske skibe derfor mere er i overensstemmelse med et ønske om at få sådan indtjening end med nogen hensigt om at dække interne omkostninger?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1966/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1984)

(84/C 188/38)

Om: Koreansk ekspansion inden for skibsbyggeriet

Vil Kommissionen kort skitsere det koreanske skibsbyggeris historie; kan det bekræftes, at oprettelsen af de berørte mægtige selskaber skete med regeringsmidler?

Hvorledes retfærdiggør den sydkoreanske regering sin massive ekspansion inden for skibsbyggeriet i en tid, hvor den medfører en verdensomspændende overkapacitet; mener Kommissionen, at den koreanske ekspansion inden for skibsbyggeriet er berettiget?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1967/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1984)

(84/C 188/39)

Om: Lønsatser inden for det koreanske skibsbyggeri

Har Kommissionen siden svaret på mit spørgsmål nr. H-31/83 ⁽¹⁾ fået yderligere konkrete oplysninger om niveauet af værftarbejderes lønninger i Sydkorea; i benægtende fald, hvorfor ikke?

Er det sandt, at sydkoreanske reallønninger pludselig og dramatisk blev nedsat med 18 % i 1980?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets forhandlinger nr. 1-299 (maj 1983).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1968/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1984)

(84/C 188/40)

Om: Arbejdstid inden for det koreanske skibsbyggeri

Vil Kommissionen aflægge beretning om den gennemsnitlige længde af arbejdsugen og de gennemsnitlige arbejdstimer pr. år, udført af arbejdere i koreanske værfter; kan den sige noget om, hvor betydningsfuld en faktor, kvantitativt set, den påståede lavere sundheds- og sikkerhedsstandard i koreanske skibsværfter efter dens mening er for produktionsomkostningerne?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1969/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1984)

(84/C 188/41)

Om: Fagforeninger i koreanske skibsværfter

Hvorledes er den fagforeningsmæssige struktur af arbejdsstyrken i sydkoreanske skibsværfter? Hvor stor en procentsats af arbejderne i de sydkoreanske skibsværfter er medlemmer af fagforeninger?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1970/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1984)

(84/C 188/42)

Om: Arbejde i koreanske skibsværfter som alternativ til militærtjeneste

Er det sandt, at arbejdet i skibsværfter i Sydkorea er et alternativ til militærtjenesten?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1971/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1984)

(84/C 188/43)

Om: Koreanske skibsrederes andel i verdensmarkedet

Hvor mange skibsbygningsordrer har sydkoreanske rederer placeret uden for Sydkorea i de seneste fem år?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1972/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1984)

(84/C 188/44)

Om: Forbindelserne mellem EF og Japan

Der har været megen offentlig opmærksomhed om opnåelsen af en aftale mellem EF og Japan med hensyn til handelen med videobåndoptagere, som var et resultat af omfattende handelsforhandlinger i november 1983. Blev skibsbygningsindustrien drøftet under disse samtaler, og i bekræftende fald, hvad var hovedlinjerne i drøftelsen?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1973/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1984)

(84/C 188/45)

Om: Fagforeninger på japanske skibsværfter

Hvorledes er den fagforeningsmæssige struktur af arbejdsstyrken i japanske skibsværfter? Hvor stor en procentsats af arbejderne i de japanske skibsværfter er medlemmer af fagforeninger?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1974/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1984)

(84/C 188/46)

Om: Japanske skibsrederes deltagelse i verdensmarkedet

Hvor mange skibsbygningsordrer har japanske skibsrederer placeret uden for Japan i de seneste 20 år?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1975/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1984)

(84/C 188/47)

Om: Andelen af nye ordrer indgået 1983

Pressemeddelelser bringer tal fra Lev Sychrava Associates i London, som viser, at Japan i 1983 forøgede sin indgang af nye ordrer med 133 % og Korea med 163 %, hvorimod EF-skibsværfter havde en nedgang på 33 %.

Hvordan skønner Kommissionen indgangen af nye ordrer for hver enkelt medlemsstat samt Japan, Korea, Kina,

USA, Taiwan og andre skibsbygningsnationer i årene 1982 og 1983?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1976/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1984)

(84/C 188/48)

Om: Amerikanske skibsrederes medvirken på verdensmarkederne

Hvor mange skibsbygningsordrer har amerikanske skibsredere placeret uden for USA i de seneste 20 år; hvilken procentsats udgør de af den samlede tonnage, som blev givet i ordre?

Kan Kommissionen skitsere grundene til amerikanske skibsrederes præferencer ved placering af ordrer; vil denne sag blive drøftet under handelssamtalerne mellem EF og USA?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1977/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1984)

(84/C 188/49)

Om: Organisationen af den asiatiske skibsbygning

I en beslutning om krisen inden for skibsbygningsindustrien, som Europa-Parlamentet vedtog den 10. februar 1983, opfordres »Kommissionen til at undersøge og vurdere fordelene ved japansk og koreansk stort anlagte vertikalt integrerede forretningsstrukturer og nationalt økonomisk samarbejde med særligt henblik på skibsbygningsens rolle som en nøglesektor«.

Har Kommissionen foretaget en sådan undersøgelse af de til grund liggende årsager til de asiatiske skibsværfters succes med at vinde markedsandele, der er mere omfattende end det, der blev anført i KOM(83) 65; i benægtende fald, vil den gøre det og offentliggøre resultaterne?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1978/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1984)

(84/C 188/50)

Om: Skibsbygningskapaciteten i verden

Kommissionen anslår i sit dokument KOM(83) 65 verdens skibsbygningskapacitet til 20 mio K.BRT, heraf

3,5 mio K.BRT i Det europæiske Fællesskab. Hvilke ændringer har der fundet sted inden for det seneste år?

Hvor stor er kapaciteten i de lande i verden, der har en skibsbygningsindustri, heri medregnet:

Japan, Korea, Taiwan, Kina, Indonesien, Australien, Indien, Jugoslavien, Canada, Sydafrika, Brasilien, Argentina, USA, USSR, Polen, DDR, Finland, Sverige, Norge, Spanien, Portugal og alle Fællesskabets medlemsstater?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1979/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1984)

(84/C 188/51)

Om: Skibsbygningsproduktion

Hvor stor var produktionen af handelsskibe i de fire år indtil 1983 i hvert af de nedenfor angivne lande, udtrykt i både K.BRT og dollars?

Hvor stor var den omtrentlige værdi i dollars af produktionen af krigsskibe?

Hvor stor var produktionen af offshore-platforme og fabrikker og andre flydende anlæg?

Hvor stor var produktionen af skibsmotorer og kraftanlæg?

Hvor stor var omsætningen i forbindelse med skibsreparationer?

De stater, der er af interesse, er: Japan, Korea, Taiwan, Kina, Indonesien, Australien, Indien, Jugoslavien, Canada, Sydafrika, Brasilien, Argentina, USA, USSR, Polen, DDR, Finland, Sverige, Norge, Spanien, Portugal og alle Fællesskabets medlemsstater.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1980/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1984)

(84/C 188/52)

Om: Påregnet tid til genoprettelse af en skibsbygningsindustri

Hvis det antages, at Europas kapacitet med hensyn til bygning af handelsskibe i væsentlig grad får lov til at svinde yderligere med deraf følgende forringelse af de fornødne færdigheder og salg eller ophugning af vigtigt udstyr, hvor lang tid mener Kommissionen så, at det vil tage at bringe skibsbygningskapaciteten tilbage til det

niveau, der er nødvendigt for at imødekomme Europas behov på handelsområdet, hvis et asiatisk eller andet skibsbygningskartel udbytter sin potentielle økonomiske styrke til at kræve højere priser for skibene?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1981/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1984)

(84/C 188/53)

Om: Fællesskabets handel i forhold til verdenshandelen

Hvor stor er verdens samlede handel ad søvejen (målt i værdi eller tons), og hvor stor en del heraf tegner Fællesskabets interne handel og Fællesskabets handel med tredjelande sig for?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1982/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1984)

(84/C 188/54)

Om: Fællesskabets og medlemsstaternes handelsandel ad søvejen i bruttonationalproduktet

Det hedder i Kommissionens europæiske oversigt over Det europæiske Fællesskabs udenrigshandel, at udenrigshandelen tegner sig for gennemsnitlig en fjerdedel af fællesskabslandenes bruttonationalprodukt.

Kan Kommissionen med hensyn til Fællesskabet som helhed og hver enkelt medlemsstat vedrørende årene 1973 og 1983 angive tallene for den del af bruttonationalproduktet, som udenrigshandelen (inklusive EFs interne handel) og udenrigshandelen med andre fællesskabslande tegnede sig for, og andelen i bruttonationalproduktet for hver enkelt kategori, der er fragtet ad søvejen?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1983/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1984)

(84/C 188/55)

Om: Den andel, som staternes samlede handel og handelen ad søvejen har i bruttonationalproduktet

Kan Kommissionen for årene 1973 og 1983 angive tallene for den andel af bruttonationalproduktet, som udenrigshandelen tegnede sig for, og den andel i bruttonationalproduktet, som handel ad søvejen tegnede sig for, med hensyn til følgende lande:

Japan, Korea, Kina, Brasilien, Argentina, USA, USSR, Polen, DDR, Sverige, Norge, Portugal, Spanien, Canada, Australien?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1984/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1984)

(84/C 188/56)

Om: Det europæiske Fællesskabs afhængighed af handelen ad søvejen – økonomiske sektorer

Kan Kommissionen med hensyn til Det europæiske Fællesskab som helhed og alle medlemsstaterne angive tallene fra 1973 og 1983 i tonnage og værdi vedrørende følgende importerede eller eksporterede varer:

Levnedsmidler, drikkevarer og landbrugsprodukter, olie, kul, mineralske råstoffer, papirmasse og træ, kemikalier, maskiner og transportmidler?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1985/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1984)

(84/C 188/57)

Om: Forbindelsen mellem økonomisk vækst og vækst i handelen

Er Kommissionen enig i, at der normalt må forventes en positiv forbindelse mellem økonomisk vækst og vækst i handelen? Hvilken forbindelse konstateredes der i årene 1973 til 1983 mellem medlemsstaternes økonomi og handel?

Hvilken forbindelse var der, hvad Fællesskabet angår?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1986/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1984)

(84/C 188/58)

Om: Handelsflådens økonomiske og strategiske betydning

Vil Kommissionen bekræfte den opfattelse, at eksistensen af en handelsflåde, som er i stand til at klare Fællesskabets behov på handelsområdet, både hvad angår tonnage og skibstype, i det lange løb vil være af økonomisk og strategisk interesse for Fællesskabet?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1987/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1984)

(84/C 188/59)

Om: Fremtidige behov i forhold til det nuværende niveau i den europæiske skibsbygningskapacitet

Er Kommissionen enig i, at Fællesskabets skibsbygningsindustri er i den grad i tilbagegang, at den er for lav til at kunne klare de forventede udskiftninger og voksende behov for handelstonnage i årene frem til slutningen af dette århundrede? Er den derfor enig i, at Europa er så langt fra at være selvforsynende, at det står svagt, især med hensyn til dets forbindelser med visse asiatiske lande?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1988/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1984)

(84/C 188/60)

Om: Verdens og de enkelte landes skibskapacitet

Hvor stor er verdens samlede skibskapacitet (i dødvægt-tonnage) vedrørende de enkelte skibstyper (tankskibe til transport af råolie respektiv olieprodukter, kombitransportskibe, bulkcarriers, Ro-Ro skibe, køleskibe, tog- og bilfærger, stykgodsskibe, container-skibe, passagerskibe og færger, kemikalie- og gastankere m.v.)?

Hvor stor en del af verdenstonnagen for hver skibstype er registreret under følgende landes flag: de enkelte medlemsstater, Japan, Korea, Kina, Norge, USA og USSR?

Hvor stor en del af hver skibstypes verdenstonnage ejes af virksomheder, der er hjemmehørende i de enkelte medlemsstater, Japan, Korea, Kina, Norge, USA og USSR?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1989/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1984)

(84/C 188/61)

Om: Skibsbygningsindustriens økonomiske og strategiske betydning

Vil Kommissionen bekræfte den opfattelse, at eksistensen af en skibsbygningsindustri, som er i stand til at imøde-

komme Det europæiske Fællesskabs handelsflådes behov, i det lange løb vil være af økonomisk og strategisk interesse for Fællesskabet?

Mener Kommissionen, at der er fare for, at verdens skibsbygningsmarked for handelsskibe vil blive fuldstændig domineret af et eller to lande og medføre et reelt monopol med deraf følgende risiko for politisk bestemte prisforhøjelser?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1991/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1984)

(84/C 188/62)

Om: Fællesskabsfinansiering af forskning og udvikling inden for skibsbygningsområdet

Hvilke skridt har Kommissionen taget med henblik på at forelægge forslag om et fællesskabsfinansieret forsknings- og udviklingsprogram for skibsbygningsindustrien?

Hvilke fordele ville der efter Kommissionens mening være ved et sådant program?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1993/83

af Joyce Quin (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1984)

(84/C 188/63)

Om: Ophugnings- og byggepolitik vedrørende skibsbygningsindustrien

Hvornår drøftede Kommissionen senest spørgsmålet om en ophugnings- og byggepolitik vedrørende skibsbygningsindustrien i EF? Vil Kommissionen forklare grunde til, at den ikke for tiden følger denne idé op?

Vil Kommissionen offentliggøre sine synspunkter med hensyn til muligheden af at indføre en variabel ophugningspræmie for at ansøre skibsrederne til at skaffe sig af med deres overkapacitet, og for at skabe stabilitet med hensyn til en af de faktorer, som indvirker på skibsbygningsordrerne?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne

Étienne Davignon

på skriftlige forespørgsler nrn. 1936/83 til 1989/83, 1991/83 og 1993/83

(25. april 1984)

For at gøre det lettere overskueligt for det ærede medlem har Kommissionen indordnet sine svar under følgende fem temaer:

- beskæftigelse og sociale anliggender,
- situationen og politik,
- finansiering,
- handelsflåden og søtransport,
- asiatisk konkurrence.

BESKÆFTIGELSE OG SOCIALE ANLIGGENDER

nr. 1936/83, 1937/83, 1938/83, 1939/83, 1940/83

Kommissionen har ikke nogen fuldstændig opdeling af beskæftigelse og arbejdsløshed for de specifikke skibsbygningsregioner eller-zoner, der er nævnt; de tal, der foreligger (1981), vedrører de traditionelle angivelser af regional beskæftigelse og arbejdsløshed (som beskrevet i Yearbook of Regional Statistics, Eurostat, 1983).

nr. 1942/83

Det europæiske Metalarbejderforbund udarbejdede på Kommissionens vegne i 1979 en rapport om arbejdsforholdene i den europæiske skibsbygningsindustri; Endnu en rapport (1983) vil foreligge i den nærmeste fremtid.

nr. 1943/83

Det europæiske Metalarbejderforbund, rue Fossé-aux-Loups 38, B-1000 Bruxelles, vil kunne oplyse navn og adresse på repræsenterede faggrupper.

nr. 1941/83 og 1949/83

De senest foreliggende beskæftigelsestal for Fællesskabet offentliggøres i Kommissionens periodiske rapporter om situationen i skibsbygningsindustrien. Den seneste blev offentliggjort i september 1983 ⁽¹⁾. Kommissionen kan ikke fremskaffe pålidelige skøn for andre lande.

nr. 1948/83

Indirekte beskæftigelse i forbindelse med skibsbygning varierer nødvendigvis stærkt fra region til region, men der er ikke fremskaffet nogen tal til Kommissionen.

nr. 1950/83

Kommissionen gennemfører en undersøgelse af beskæftigelsen inden for handelsskibsfarten i medlemsstaterne med henblik på at ajourføre de foreliggende tal ⁽²⁾. Samtidig udfører OECD en lignende opgave for sine medlemsstater.

SITUATION OG POLITIK

nr. 1944/83, 1945/83, 1946/83, 1947/83

Den nuværende sekretær for Europæiske Skibsværfters forbindelsesudvalg er hr. A. P. de Lange, Postbus 308, 2600 AH Delft, Nederlandene.

Forbindelsesudvalget bestemmer selv, om det vil oplyse enkeltheder om udvalgets sammensætning, individuelle firmaers struktur, deres beskæftigelse og produkter, således som det ærede medlem har anmodet om. Kommissionen kan ikke oplyse sådanne tal for japanske og koreanske koncerner.

nr. 1955/83

Kommissionens bestræbelser på at fremme harmonisk udvikling inden for skibsbygningsindustrien er delvis gået i stå som følge af en række forskellige faktorer, herunder markedssituationen og politiske hindringer.

nr. 1956/83

Der henvises til debatten i anledning af mundtlig forespørgsel nr. H-300/83 fra det ærede medlem ⁽³⁾.

nr. 1958/83

Kommissionen har allerede svaret på telegram af 14. december 1983 fra Den socialistiske gruppe i Europa-Parlamentet.

nr. 1959/83

Som følge af, at der findes en særskilt traktat og særskilt finansiering af Kul- og Stålfællesskabet, kan de foranstaltninger, som træffes for disse industrier, ikke anvendes på skibsbygningen.

nr. 1960/83

Efter Kommissionens opfattelse kan specialisering udmærket være et passende svar på nogle af problemerne ved omstrukturering, men der er også særlige risici ved specialisering. Kun de involverede firmaer kan bedømme, om de i deres egen aktuelle situation kan acceptere sådanne risici.

nr. 1963/83

Kommissionen har ingen fuldstændige oplysninger om investeringer i skibsbygningsindustrien i de anførte lande.

nr. 1975/83 og 1979/83

Kommissionens rapport doc. KOM(83) 483 endelig udg. (september 1983) indeholdt enkeltheder vedrørende andele i nye ordrer og produktion for 1982. Data for 1983 forventes at foreligge i marts 1984.

nr. 1976/83

Ordre placeret af amerikanske skibsredere, til registrering under amerikansk flag:

	1979		1980		1981		1982	
	10 ³ KBRT	%	10 ³ KBRT	%	10 ³ KBRT	%	10 ³ KBRT	%
I alt	449	100	546	100	335	100	802	100
Heraf i andre lande	23	5	29	5	7	2	306	38

For amerikanske skibsredere eksisterer der en speciel situation, der skyldes tilvejebringelsen af særlig støtte samt ordninger for skibsbygning og skibsfart i USA. Dette anliggende drøftes under bilaterale konsultationer EØF/USA.

nr. 1978/83

Det er vanskeligt at vurdere skibsbygningskapaciteten nøjagtigt. Generelt kan det siges, at kapaciteten er blevet øget i Korea, har holdt sig stabil i Japan og er blevet mindsket i Europa.

nr. 1980/83, 1986/83, 1987/83, 1989/83

Fællesskabet betragter handelsskibsfart og skibsbygning som betydningsfulde aktiviteter, set fra såvel et socialt som et strategisk synspunkt, men de bør være underkastet frie markedskræfter (se Rådets resolution af 19. september 1978, punkt 1 ⁽⁴⁾).

Kommissionen kan ikke udtale sig om, hvornår disse kræfter vil sætte ind eller andre aspekter i deres virkninger.

nr. 1991/83

I sin resolution af 25. juli 1983 ⁽⁵⁾ om rammeprogrammer for Fællesskabets aktiviteter inden for F, U og D anerkendte Rådet et prioriteret behov for teknisk fornyelse også for de traditionelle industrier.

Kommissionen har derfor foreslået Rådet et program vedrørende teknisk grundforskning i nye produktions-teknologier og nye materialer ⁽⁶⁾. Mange af de emner, der er foreslået af skibsbygningsindustrien, dækkes faktisk af dette program, og skibsbygningsindustrien har allerede givet udtryk for en betydelig interesse. Skibsbygningsindustriens yderligere forslag vil blive behandlet i sammenhæng med resultaterne af dette program og den generelle politik for denne sektor.

Ydermere vil Kommissionen sammen med industrien gennemføre en »case study« af nye teknologiers indvirkning på produktiviteten i denne sektor.

nr. 1993/83

Siden 1981 har hverken skibsredere eller skibsværfter kunnet gå ind for en sammenkædning af ophugning af

gamle skibe og bygning af nye. Kommissionen overvejer sammen med interesserede parter, hvilke aktioner der vil kunne resultere i placeringen af nye ordrer på Fællesskabet skibsværfter, uden at man kunstigt stimulerer den generelle efterspørgsel efter nye skibe.

FINANSIERING

nr. 1951/83

Kommissionen undersøger sammen med interesserede parter mulighederne for indførelse af en intern kreditordning for skibsejere i Fællesskabet.

nr. 1952/83

Kommissionen har fuldstændig klarhed over Den europæiske Investeringsbanks finansieringsaktiviteter. Den omstændighed alene, at et investeringsprojekt giver ret til et lån, betyder imidlertid ikke automatisk, at et lån bevilges. Der skal også være investeringstilbøjelighed samt et økonomisk og teknisk levedygtigt projekt, der er egnet til finansiering gennem lån. EIB-lån såvel som lån fra andre fællesskabskilder finansieres, i modsætning til tilskud, gennem lån på kapitalmarkederne. Dette begrænser mulighederne for at »optræde som en kilde for billig, garanteret finans«.

Som angivet i store træk i svar på skriftlig forespørgsel nr. 237/83 fra Danielle De March ⁽⁷⁾, var der i perioden 1975 til 1982 ingen EIB-lån til investering i skibsværfter. Før 1975 bidrog EIB med 12,3 mio ECU til skibsværfts-investering i Italien og Danmark.

Banken har meddelt Kommissionen, at der er blevet trukket yderligere 34 kreditter til en værdi af ca. 15 mio ECU af globallån på grundlag af EIB- og NIC-midler i tiden fra 1975 til udgangen af 1983 som finansierings-hjælp til mindre skibsbygnings- og skibsreparationsvirksomheder i Fællesskabet.

Medlemsstat	Antal projekter	Beløb (mio ECU)
Danmark	2	0,59
Frankrig	4	0,93
Grækenland	1	0,70
Irland	12	1,07
Italien	14	11,34
Det forenede Kongerige	1	0,26

Det kan være relevant at nævne, at lån fra Den europæiske Investeringsbank på i alt 58,7 mio ECU er gået til erhvervelse og indsættelse i fart af skibe, hovedsagelig til forbedring af forbindelser mellem staterne i Fællesskabet.

nr. 1953/83, 1961/83, 1962/83

Det samlede beløb af den EFRU-støtte, der i perioden 1975 til 1982 er givet til projekter i skibsbygningssektoren (4,2 mio ECU eller 0,3 % af den samlede EFRU-støtte til investeringer i industri-, håndværks- og serviceaktiviteter) ligger på et så lavt niveau, at fordelingen af denne støtte imellem medlemsstaterne ikke kan tolkes som havende nogen særlig betydning.

At der er store omstillingsproblemer inden for den britiske skibsbygning, er imidlertid blevet udtrykkeligt erkendt af Kommissionen, idet der ved Rådets forordning 2617/80/EØF⁽⁸⁾, som ændret ved forordning 217/84/EØF⁽⁹⁾, gennemføres særlige fællesskabsaktiviteter med henblik på regional økonomisk udvikling i visse områder, der rammes af strukturel omlægning i skibsbygningsindustrien. De områder, som er omfattet heraf, og det program, der skal gennemføres, er angivet i omtalte forordning. Den første af disse forordninger omfattede kun områder i Det forenede Kongerige, og omkostningerne ved Fællesskabets bidrag til de første foranstaltninger blev anslået til 17 mio ECU over en periode på fem år. Efter den anden forordning er Det forenede Kongerige også langt den vigtigste modtager.

Der har ikke været foretaget nogen specifikke undersøgelser med hensyn til, hvor hurtigt der skal oprettes nye industrier i områder, der er ramt af tilbagegangen i skibsbygningsindustrien, ligesom Kommissionen heller ikke for tiden har planer om at iværksætte sådanne undersøgelser. Den henleder imidlertid det ærede medlems opmærksomhed på, at der inden for den anden serie af særlige foranstaltninger, som for nylig er vedtaget af Rådet, til hver enkelt forordning er føjet en ændring, som især bestemmer, at »efter gennemførelsen af det særlige program forelægger Kommissionen en rapport for Udvalget for Regionalpolitik og Europa-Parlamentet; rapporten indeholder bl.a. oplysninger om antallet og arten af de oprettede og bevarede arbejdspladser«.

HANDELSFLÅDE OG SØTRANSPORT

nr. 1954/83

Kommissionen bestemte i sit forslag af juli 1980⁽¹⁰⁾ at:

»1. Medlemsstaterne skal opkræve en afgift hos ejeren eller befragteren af et skib, som er blevet inspiceret, og på hvilket der er konstateret mangler«.

»2. De bøder, der er fastsat . . . skal være tilstrækkeligt store til at modvirke overtrædelse«.

Dette forslag blev indhentet af begivenhederne, da »Den fælles hensigtserklæring om havnestaters tilsyn (MOU)« trådte i kraft den 1. juli 1982 og blev undertegnet af søfartsmyndighederne i 14 stater, herunder 9 medlemsstater, der er søfartsnationer.

Kommissionen foretrækker for øjeblikket en afskrækkelsespolitik, som er baseret på denne erklæring, og den vil gennem sit medlemskab af HST-udvalget være på vagt for at sikre, at MOU gennemføres i medlemsstaterne på harmoniseret måde.

nr. 1957/83

Kommissionen modtager fuldstændige oplysninger om søfartserhvervene. Den er enig i, at en velinformeret offentlig debat er betydningsfuld, og vil prøve på at yde passende bidrag til den.

nr. 1981/83

Tal for verdenssøtransporten fremgår af det statistiske bilag til den årlige rapport fra Maritime Transport Committee of OECD.

nr. 1982/83, 1983/83

Kommissionen råder ikke over data vedrørende udenrigshandelen, opdelt efter transportmåde.

nr. 1984/83

Visse statistiske oplysninger vedrørende international godstrafik er offentliggjort i »Statistical Yearbook Transport, Communications, Tourism, edition 1983«, som udsendes af De europæiske Fællesskabers statistiske Kontor.

nr. 1985/83

Kommissionen kan bekræfte, at der er et positivt forhold mellem væksten i handelen i medlemsstaterne eller i Fællesskabet som helhed og væksten i deres BNP. Den omstændighed, at den gennemsnitlige elasticitet af eksporten over for BNP endog er højere i perioden 1973 til 1983, viser, at eksport spiller en stigende rolle som støtte for den økonomiske aktivitet.

Eksportens elasticitet over for BNP

År	B	DK	D	GR	F	IRL	I	NL	UK	EF-10
1973/60	1,9	—	1,8	1,5	1,7	—	2,1	1,9	1,7	1,7
1983/73	2,0	2,3	2,75	2,4	2,1	2,6	3,2	1,3	2,3	2,3

nr. 1988/83

Verdensskibsfartens samlede kapacitet opdelt efter skibstype, samt dens andel af verdenstonnagen, registreret under bestemte staters flag, fremgår af Lloyd's Register of Shipping, Statistical Table (kun i BRT).

Visse tal vedrørende andelen i verdenstonnagen for hver enkelt skibstype, der ejes af selskaber, hjemmehørende i de anførte lande tilvejebringes af Lloyd's Register of Shipping og af »UNCTAD reports on beneficial ownerships of open registry fleets« (Committee on Shipping).

ASIATISK KONKURRENCE

nr. 1964/83, 1965/83, 1966/83, 1967/83 1968/83, 1969/83, 1970/83, 1971/83

I det omfang, hvori den koreanske politik for skibsbygning og prisfastsættelse forstyrrer det allerede usikre verdensmarked, er Kommissionen enig i, at de koreanske myndigheders opmærksomhed fortsat ved enhver lejlighed bør henledes på disse negative virkninger. Den må, som det i fortiden har været dens politik, prøve at gøre det forståeligt for Korea, at dens langsigtede interesse ligger i at dele krisens byrde. Kommissionen forsøger derfor ved enhver lejlighed at overbevise de koreanske myndigheder om mulighederne for et internationalt samarbejde om dette anliggende og om det forstandige i en sådan løsning. Følgelig rejste Kommissionen spørgsmålet under de første konsultationer »på højt niveau«, som blev afholdt i Seoul den 28. og 29. marts 1983. Den vil gøre det på ny under de næste konsultationer i Bruxelles i foråret 1984.

Som svar på det ærede medlems skriftlig forespørgsel nr. 1491/83 ⁽¹⁾ beklagede Kommissionen, at officielle detaljerede oplysninger om sydkoreanske lønniveauer, arbejdsforhold samt finansiell bistand ikke var til rådighed.

nr. 1972/83, 1973/83, 1974/83

Problemerne i skibsbygningsindustrien drøftes med de japanske myndigheder inden for rammerne af OECD og de regelmæssige konsultationer på højt niveau. Skibsbygningsindustriens problemer er af en helt anden art end problemerne i handelen med videobåndoptagere og blev derfor ikke behandlet på samme måde i november 1983.

Kommissionen kan ikke fremskaffe enkeltheder om strukturerne i japanske skibsværfters faglige organisationer.

Så vidt Kommissionen ved, har antallet af de ordrer, som japanske skibsredere har placeret uden for Japan, i mange år været næsten lig nul.

nr. 1977/83

Kommissionen er ganske vist interesseret i at erfare årsagerne til de asiatiske skibsværfters succes, men har ikke til hensigt at offentliggøre en rapport herom.

⁽¹⁾ Dok. KOM(83) 483 endelig udg.

⁽²⁾ Dok. V/1423/1/81.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets forhandlinger, bilag til EFT 1-306 af 16. 11. 1983.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 229 af 27. 9. 1978, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. C 208 af 4. 8. 1983, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. C 230 af 27. 8. 1983, s. 3.

⁽⁷⁾ EFT nr. C 167 af 27. 6. 1983, s. 3.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 271 af 15. 10. 1980, s. 16.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 27 af 31. 1. 1984, s. 15.

⁽¹⁰⁾ Dok. KOM(80) 360 endelig udg.

⁽¹¹⁾ EFT nr. C 105 af 16. 4. 1984.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2020/83

af Otmar Franz (PPE – D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(15. februar 1984)

(84/C 188/64)

Om: Kernekraftværket i Cattenom

Taler aviserne sandt, når de beretter, at de normer for befolkningens udsættelse for bestråling, der ligger til grund for tilladelsesproceduren for opførelse af 4. afsnit af det lothringske kernekraftværk i Cattenom, er ca. 17 gange højere end i Forbundsrepublikken Tyskland og normen for udledning af radioaktive suspenderede stoffer i udstødningsluften fra skorstenen omkring 160 gange højere?

Medfører dette en radioaktiv påvirkning af de nære og fjernere omgivelser, navnlig de arealer, der anvendes til landbrug, og områder, der står for drikkevandsforsyningen? Giver udledningen af tunge metaller (kadmium, bly, kviksølv) problemer?

Agter Kommissionen at træffe foranstaltninger for også i dette tilfælde at repræsentere borgernes interesse i beskyt-

telse? Hvilke konkrete skridt forventes taget i nærmeste fremtid for at gennemføre EF-koordinerede vejledende normer for indvirkning på miljøet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes
(11. maj 1984)

De franske myndigheder har endnu ikke fastsat grænserne for radioaktive udledninger fra kernekraftværket i Cattenom.

I den franske Arreté ministériel af 11. august 1976 ⁽¹⁾ er det imidlertid fastsat, at grænserne for kernekraftværkets udledninger i intet tilfælde, ved 3 000 MWth (omkring 1 000 MWe), må overstige 80 000 Ci/år for ædelgasser og 5 Ci/år for halogener og aerosoler.

Hidtil har de af de franske myndigheder fastsatte grænser for allerede opførte værker eller værker under opførelse været betydelig lavere end disse værdier. For Paluel-værket, der er af samme type og har samme effekt som Cattenom (4 x 1 300 MWe), er de fastsatte grænser således 90 000 Ci/år for ædelgasser og 3 Ci/år for halogener og aerosoler.

Beregningerne viser, at de doser, der resulterer af sådanne udledninger, for den omkringboende befolkning og gennem de forskellige påvirkningsveje (indånding, ekstern, bestråling, indtagelse af kontaminerede landbrugsprodukter og kontamineret drikkevand) ikke i noget tilfælde ligger over de i Forbundsrepublikken Tyskland fastsatte dosisgrænser for befolkningens udsættelse for radioaktive udledninger.

Kommissionen minder om, at strålingsbeskyttelse af befolkninger og arbejdstagere i medlemsstaterne er baseret på direktivet af 2. februar 1959 om fastsættelse af de grundlæggende normer, senest ajourført den 15. juni 1980 ⁽²⁾.

I henhold til Euratom-traktatens artikel 37 skal medlemsstaterne desuden give Kommissionen meddelelse om planer om radioaktive udledninger. Kommissionen afgiver udtalelse om disse udledningers strålemæssige følger for nabomedlemsstaterne. Ved udarbejdelse af denne udtalelse gennemgår Kommissionen ligeledes de fastsatte grænser for udledning og sammenligner dem med de grænser, der er fastsat for andre lignende anlæg.

Kommissionen offentliggør desuden hvert andet år en rapport om de radioaktive udledninger, der er blevet foretaget af alle kernekraftværker og oparbejdningsanlæg i Fællesskabet. Af disse rapporter fremgår det, at der generelt er ringe forskel mellem udledninger fra kraftværker af samme type. Et eksemplar af denne rapport vil blive sendt direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets generalsekretariat.

Da Cattenom er et kernekraftværk, skulle der ikke være problemer med udledning af tungmetaller.

⁽¹⁾ Arreté relatif aux règles propres aux centrales nucléaires de puissance équipées de réacteurs à eau ordinaire applicables aux limites et modalités de rejet de leurs effluents gazeux (EFT af 12. september 1976).

⁽²⁾ Rådets direktiv (80/836/Euratom) EFT nr. L 246 af 17. 9. 1980.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2035/83

af Dieter Rogalla (S - D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(15. februar 1984)

(84/C 188/65)

Om: Omfanget af Kommissionens personale

1. Deler Kommissionen stort set den opfattelse, som dets medlem Burke gave udtryk for under aftenmødet torsdag under mødeperioden i december i Strasbourg, at Kommissionen, - selv om den gav udseende af det modsatte - havde alt for lidt personale?

2. På hvilke områder er dette tilfældet, og hvad har Kommissionen i de forløbne år gjort for både over for Parlamentet og Rådet at gøre et øget behov for personale gældende?

3. Hvilke interne foranstaltninger mht. »omrokering« af personalet har Kommissionen i mellemtiden truffet og med hvilket resultat?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Richard Burke

(15. maj 1984)

1. Ja, Kommissionen har et personale, der er ganske utilstrækkeligt til at bestride de talrige forpligtelser, som påhviler den.

2. Mangelen på personale er generel. Kommissionen har imidlertid altid fastsat prioriteter i forhold til behovene.

Kommissionen udarbejder hvert år overslag over sit personalebehov, nemlig i forbindelse med udarbejdelsen af det foreløbige budgetforslag, og fremsætter ønsker om personale i forbindelse med dette foreløbige forslag. Den prøver at opnå egentlige drøftelser med budgetmyndigheden og giver i denne forbindelse detaljerede oplysninger til støtte herfor. I Rådet begrænses drøftelserne i almindelighed til en general, global og meget restriktiv vurdering. Derimod foretager Parlamentet i almindelighed en undersøgelse af Kommissionens anmodninger og konkluderer, at det er rimeligt i det mindste delvis at godkende dens forslag.

I det foreløbige budgetforslag for 1984 havde Kommissionen angivet sine prioriteter ved at anmode om 293 nye faste stillinger på driftsbudgettet (forvaltnings- og kontrolopgaver, fornyet opsving på det interne marked, forbrugerbeskyttelse, energi, finansielle instrumenter, informationsteknologi, transport), samt 135 nye stillinger til forskningsbudgettet. Budgetmyndigheden vedtog til slut ca. 100 »drifts«-stillinger, dvs. ca. $\frac{1}{3}$ af de oprindeligt ønskede stillinger, samt 129 »forsknings«-stillinger.

3. I mange år har Kommissionen været positivt indstillet over for intern bevægelighed for personalet. Denne bevægelighed sker ved forskellige midler.

- hver generaldirektør har vidtgående beføjelser med hensyn til tjenestemændenes placering i sit generaldirektorat på grundlag af de opgaver, der påhviler det; udøvelsen af disse beføjelser udnyttes af Kommissionen i forbindelse med dens generelle politik vedrørende tjenestemændenes bevægelighed;
- Kommissionen har foretaget en række undersøgelser af sine generaldirektoraters organisation, hvilket har gjort det muligt at vurdere de gældende strukturer og tillige mulighederne for intern bevægelighed og bevægelighed mellem tjenestegrene;
- Kommissionen har ofte i fortiden nedsat en ad hoc-»task force« til løsning af særlige, hastende og/eller uforudsete opgaver; disse task forces gør det muligt med kort varsel at sammensætte en kerne af tjenestemænd fra forskellige tjenestegrene eller generaldirektorater til udførelse af punktopgaver i et begrænset tidsrum;
- Kommissionen har i nyere tid ved i beskeden omfang at trække på samtlige generaldirektorater oprettet en årlig generel stillingsreserve, der står til dens rådighed for at opfylde hastende behov af begrænset omfang, og som ikke kan tilvejebringes ved en omrokering af personale i vedkommende generaldirektorater.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2081/83

af Aart Geurtsen (L – NL)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(21. februar 1984)

(84/C 188/66)

Om: Situationen på markedet for lægemidler

Hvorledes og hvornår agter Kommissionen at reagere på nedennævnte forhold på markedet for lægemidler?

- a) De alt for store prisforskelle på det europæiske marked, der er uønskede først og fremmest i forbindelse med den frie bevægelighed, og som især skyldes fastfrysning af priserne i Frankrig og Italien.

- b) Den manglende centralregistrering af lægemidler for alle medlemsstaternes vedkommende.
- c) Forlængelsen af godkendelsesperioden i De forenede Stater?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes

(15. maj 1984)

Kommissionen henviser det ærede medlem til svar på skriftlig forespørgsel nr. 2152/82 fra Rudolf Wedekind ⁽¹⁾.

Kommissionen skal herved meddele det ærede medlem, at den har henvendt sig til den franske regering og anmodet denne om at gøre rede for lovbestemmelserne på det pågældende område.

Kommissionen har på forskellige tidspunkter under sit arbejde med at fremme den frie bevægelighed for farmaceutiske specialiteter inden for Fællesskabet haft lejlighed til at overveje muligheden af at oprette et fællesskabssystem for central registrering af medicin, men de vanskeligheder, man er stødt på, har altid forekommet uoverkommelige. Foruden de politiske og juridiske problemer ville et sådant system i begyndelsen være forbundet med betydelige administrative udgifter, og det skulle fungere sammen med de nationale systemer i en længere periode. Af disse grunde foreslog Kommissionen i slutningen af 1980 en anden løsning, der er baseret på gensidig anerkendelse af nationale tilladelser, og som går ud på, at et lægemiddel, som fremstilles og markedsføres i en medlemsstat på grundlag af de harmoniserede bestemmelser i princippet skal kunne indføres i enhver anden medlemsstat bortset fra undtagelsestilfælde, der med henblik på udtalelse forelægges Udvalget for farmaceutiske Specialiteter. Denne løsning blev godkendt af Europa-Parlamentet i dets beslutning af 16. oktober 1981 ⁽²⁾. Forslaget blev lagt til grund i Rådets direktiv 83/570/EØF ⁽³⁾, hvis indledning bygger på de generelle principper, der er anført ovenfor; ifølge direktivets betragtninger skal en medlemsstat blot tage behørigt hensyn til en tilladelse, der er udstedt af en anden medlemsstat.

I henhold til den amerikanske patentlovgivning, har alle patenter en ensartet gyldighedsperiode på 17 år fra udstedelsesdatoen.

I konventionen om det europæiske patent, der trådte i kraft i 1977, blev gyldighedsperioden for et patent fastsat til 20 år fra indleveringsdatoen. Kommissionen mener ikke, at der i øjeblikket er nogen grund til at vedtage særlige lovbestemmelser for farmaceutiske specialiteter med henblik på en løbetid på over 20 år.

⁽¹⁾ EFT nr. C 189 af 14. 7. 1983.

⁽²⁾ EFT nr. C 287 af 9. 11. 1981, s. 127.

⁽³⁾ EFT nr. L 332 af 28. 11. 1983, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2086/83

af Alfred Lomas (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(21. februar 1984)

(84/C 188/67)

Om: Importrestriktioner for visse produkter fra Tyskland

Efter at der var udbrudt svinepest i Tyskland i juni 1983, blev der indført importrestriktioner for kødprodukter fra Tyskland.

Nu viser det sig imidlertid, at der sendes pakker fra Tyskland indeholdende bl.a. kødprodukter, såsom tyske pølser, og at disse pakker holdes tilbage i tolden og derpå returneres til afsenderen.

Dette er sket for en af vælgerne i min valgkreds lige før jul, og pakken var fra hendes forældre og tiltænkt børnebørnene.

Jeg er klar over, at dette skete i henhold til loven, men ville det ikke være muligt at vedtage retsakter, som gør det muligt for toldpersonalet at åbne pakken og fjerne de varer, der ikke må indføres og sende resten af pakken til adressaten?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes**

(16. maj 1984)

Kommissionen har ikke noget ansvar for, hvorledes medlemsstaternes toldmyndigheder og postmyndigheder forholder sig til hinanden, og heller ikke for den behandling, der gives forbudte varer, der sendes med post fra en medlemsstat til en anden, forudsat at man følger fremgangsmåder og praksis, som er forenelig med fællesskabsretten.

Med hensyn til det særlige problem, det ærede medlem henviser til, kan Kommissionen kun være enig med ham i, at det havde været at foretrække, hvis Det forenede Kongeriges postmyndigheder efter anmodning fra toldmyndigheden, som normalt er ansvarlig for kontrollen med postforsendte varer, selv om de allerede er i fri omsætning i Fællesskabet, havde fjernet den forbudte vare fra pakken. For at dette kunne gøres, skulle modtageren bedes om at være til stede eller i hvert fald opfordres til at give sin indforståelse med, at varen blev fjernet. Kun i tilfælde af, at modtageren afslog en sådan løsning, ville det være nødvendigt at returnere pakken. Det ville på den måde være muligt at undgå en del af den skuffelse, som borgerne uundgåeligt oplever, da de ikke kan forstå, hvorfor oprettelsen af et fællesskab ikke i visse tilfælde har gjort det lettere at udveksle gaver mellem medlemsstaterne.

Kommissionen vil forelægge Det forenede Kongeriges myndigheder dette synspunkt i håb om, at de vil kunne indtage en mere smidig holdning til problemet. Hvis der sker noget yderligere i sagen, vil det ærede medlem få personlig meddelelse herom.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2101/83

af Olaf Schwencke (S – D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(24. februar 1984)

(84/C 188/68)

Om: Retten til at udøve erhverv som turistguide i EF

Til trods for den i EØF-traktaten nedfældede ret til fri bevægelighed og til frit at vælge sin arbejdsplads i Fællesskabet forhindres udenlandske turistguider (kunst-historikere) i nogle medlemsstater – og navnlig i Grækenland – i at udøve deres erhverv. Således tvinges rejsegrupper til at benytte sig af lokale guider (der ofte ikke er tilstrækkelig kvalificerede og ikke har de nødvendige sprogkundskaber).

Kan Kommissionen bekræfte denne påstand og i givet fald oplyse, hvilke medlemsstater der er tale om?

Hvilke skridt har Kommissionen taget for at forhindre sådanne overtrædelser af traktaten i fremtiden?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes**

(18. maj 1984)

Turistførererhvervet er lønreguleret i Grækenland og Italien. For at få adgang til dette erhverv og til at udøve det skal man være statsborger i de pågældende lande samt være i besiddelse af de faglige kvalifikationer, der kræves i disse lande.

Kravet om statsborgerskab er ikke i overensstemmelse med de umiddelbart anvendelige artikler 52 og 59 i EØF-traktaten og kan derfor ikke længere stilles til statsborgere i andre medlemsstater.

Kommissionen har gentagne gange gjort de pågældende medlemsstater opmærksom på deres forpligtelse og anmodet dem om ikke længere at anvende denne indskrænkning og formelt at afskaffe den. Der er allerede indledt overtrædelsesprocedure mod Italien i henhold til artikel 169 i EØF-traktaten.

Derimod strider Grækenlands og Italiens lovbestemmelser vedrørende krav om faglige kvalifikationer, som gælder for både udlændinge og landets egne borgere, ikke mod fællesskabsretten. Disse lande kan altså forbyde

personer, som ikke er i besiddelse af de krævede kvalifikationer, at udøve turistførerhvervet på deres område.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2154/83

af Gerhard Schmid (S-D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(5. marts 1984)

(84/C 188/69)

Om: Støtte fra EFRU

I EFT nr. C 246 af 20. september 1982, s. 7, nævnes under projekt nr. 80/02/04/019 001 bygning af en naturgashøjtryksledning i Landshut-Land som et projekt, hvortil der er ydet støtte.

1. Kan Kommissionen bekræfte, at bygningen af naturgasledningen, hvortil der er ydet støtte, hovedsagelig har fundet sted inden for området Landshut-Land?
2. I bekræftende fald: hvilken naturgasledning drejer det sig da om?
3. I benægtende fald: hvilket projekt har Kommissionen da ydet støtte til under ovennævnte nummer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Giolitti

(24. april 1984)

1. Kommissionen bekræfter, at Den europæiske Fond for Regionaludvikling i Landkreis Landshut (delstaten Bayern) har ydet støtte til et projekt vedrørende en naturgashøjtryksledning.
2. Det projekt, der modtog støtten, bestod i anlæggelse af en højtryksledning for naturgas fra Tiefenbach (MEGAL) over Passau-Ruhstorf-Pocking-Birnbach med forgrening til Griesbach og Bad Fussing (Innschiene) – første del af byggeriet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2168/83

af Spyridon Plaskovitis (S-GR)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(5. marts 1984)

(84/C 188/70)

Om: Ydelse af særlig økonomisk støtte til de områder i Grækenland, som har været ramt af naturkatastrofer

Europa-Parlamentet har i en række beslutninger fremsat i overensstemmelse med proceduren for uopsættelig for-

handling gentagne gange anmodet Kommissionen om at yde særlig økonomisk støtte til de områder i Grækenland, som har været ramt af naturkatastrofer. Der henvises navnlig til følgende beslutninger:

1. Dok. 1-721/82 om økonomisk støtte til udarbejdelse og gennemførelse af et brandsikringsprogram i Athen efter storbrandene i området;
2. Dok. 1-854/82 om økonomisk støtte til ofrene for oversvømmelserne i Katerini-området;
3. Dok. 1-1382/82 om økonomisk støtte til visse områder på Kreta efter de seneste ødelæggelser;
4. Dok. 1-550/83 om økonomisk støtte til visse uvejrsramte områder i det nordlige Grækenland;
5. Dok. 1-1189/83 om yderligere ydelse af en særlig økonomisk støtte til Grækenland som følge af de skader, som de seneste snestorme har forvoldt.

Indtil i dag er der imidlertid ikke ydet nogen form for særlig økonomisk støtte over de poster på budgettet, som er afsat til dette formål.

Kommissionen anmodes om at besvare følgende:

- a) Af hvilke grunde har Kommissionen indtil i dag undladt at yde en sådan støtte?
- b) Hvilke kriterier lægger Kommissionen til grund for valget af de områder, som er berettigede til at modtage denne særlige økonomiske støtte?
- c) Hvilke lande og områder i Fællesskabet har i de seneste tre år modtaget særlig økonomisk støtte som følge af naturkatastrofer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Gaston Thorn

(7. maj 1984)

Kommissionen henviser til det svar, den gav på det ærede medlems mundtlige forespørgsel nr. H-722/83 i spørgetiden under Europa-Parlamentets mødeperiode i marts 1984 ⁽¹⁾.

Kommissionen gør endvidere opmærksom på, at den 3. februar 1984 besluttede via budgettets artikel 690 at tildele 350 000 ECU til indbyggerne i de nordlige områder af Grækenland, der blev ramt af kraftige snefald i december 1983.

Der er her tale om det tilfælde, der omhandles i beslutning 1-1189/83, og som det ærede medlem omtaler i punkt 5 i sin forespørgsel.

I de andre tilfælde, som det ærede medlem omtaler, kan der ikke ydes støtte i henhold til budgettets artikel 690.

Kommissionen påpeger i øvrigt, at kriterierne for ydelse af nødhjælp bygger på betegnelsen for budgettets artikel 690, der lyder således: »støtte til katastroferamte befolkninger i Fællesskabet«.

I den forbindelse tages der kun hensyn til naturkatastrofer, der anerkendes at have haft usædvanlig omfattende og alvorlige følger for befolkningen; endvidere skal støtten direkte komme de katastroferamte befolkninger til gode.

(¹) Forhandlinger i Europa-Parlamentet, nr. 1-310 (marts 1984).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2180/83

af Nikolaos Vgenopoulos (S – GR)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(12. marts 1984)

(84/C 188/71)

Om: Bedragerier i forvaltningen af den fælles landbrugs-politik

I den årlige beretning fra Revisionsretten om gennemførelsen af budgettet for regnskabsåret 1982 nævnes det, at der er konstateret 213 bedrageritilfælde i forvaltningen af den fælles landbrugspolitik, der repræsenterede et beløb på 35 mio ECU.

Kan Kommissionen give en kortfattet redegørelse for disse bedrageritilfælde og oplyse, hvor stort et beløb hvert enkelt tilfælde repræsenterede?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Poul Dalsager

(22. maj 1984)

Kommissionen præciserer, at de af medlemsstaterne i regnskabsåret 1982 meddelte tilfælde af uregelmæssigheder andrager 214 til et samlet beløb af 34 972 711 ECU.

Kommissionen mener, at udarbejdelsen af en liste over de 214 tilfælde med en detaljeret beskrivelse af hvert enkelt tilfælde og beløbet herfor ville være en tung administrativ byrde og, alt taget i betragtning, kun være til ret begrænset nytte.

Kommissionen opfordrer derimod det ærede medlem til at slå op i den Tolvte finansberetning vedrørende EUGFL, garantisektionen for 1982 (¹), og især bilag 17, som viser en opdeling af de ovennævnte tilfælde og beløb, fordelt på medlemsstat og efter sektorer i den fælles landbrugspolitik.

(¹) KOM(83) 531 endelig udg. af 15. september 1983.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2183/83

af Horst Seefeld (S – D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(12. marts 1984)

(84/C 188/72)

Om: Fransk lov af 31. december 1975 om obligatorisk brug af det franske sprog i samhandelen

Kommissionen har i sit svar på min skriftlige forespørgsel nr. 2319/83 (¹) redegjort for den procedure, hvorefter det er lykkedes den at begrænse anvendelsen af ovennævnte lov på varer fra Fællesskabet, for så vidt der er tale om import. Dette gode resultat glæder jeg mig over.

Alligevel er jeg yderligere blevet gjort opmærksom på tilfælde, som både vedrører import og afsætning, og hvor kravet om, at samtlige dokumenter og oplysninger på varer og etiketter ud over originalsproget også skulle foreligge på fransk, efter min opfattelse repræsenterer en betydelig hindring for samhandelen. Selv om f.eks. medlemsstaterne ifølge Domstolens fortolkning af artikel 30 i EØF-traktaten ikke selv ubetinget kan forlange den – efter hollandsk ret obligatoriske – angivelse af varebetegnelsen på landets eget sprog (dom af 16. december 1980 om obligatorisk betegnelse for alkoholholdige drikkevarer), så forlanger Frankrig, at det franske sprog anvendes for samtlige oplysninger på varer og etiketter.

1. Har den kendsgerning, at ovennævnte lov om brug af det franske sprog i henhold til fransk ret, er udstedt inden for rammerne af forbrugerbeskyttelsespolitikken, som bekræftet af Kommissionen, en umiddelbart bindende virkning med hensyn til, hvordan den skal bedømmes i henhold til fællesskabsretten på baggrund af artikel 30?
2. Ser Kommissionen en trussel mod forbrugernes interesser i den nuværende til dels gængse anvendelse i hele Fællesskabet af i princippet ensartet udformede etiketter på originalsprog, f.eks. med anvendelse af det tyske sprog for tysk vin, det franske sprog for fransk vin, det engelske for whisky, eventuelt ud fra det synspunkt, at en sådan etikettering (udover de oplysninger, der skal anføres i henhold til bestemmelserne om beskrivelse af de enkelte produkter) indeholder opdigtede begreber eller andre begreber, hvis præcise oversættelse til det pågældende lands sprog måske ikke i detaljer siger gennemsnitsforbrugeren noget, eller deler den min opfattelse af, at forbrugerinteresser generelt ikke skades i sådanne tilfælde?
3. Er det ikke en ganske normal og desuden også prisværdig metode til gensidigt at trænge ind på nationale markeder, at forbrugerne i Fællesskabet lærer at kende og om muligt at sætte pris på de typiske

produkter fra de andre medlemsstater i deres originale emballager, inklusive en beskrivelse af dem på originalsproget – og altså uden oversættelse af samtlige detaljer til bestemmelseslandets sprog (igen bortset fra eventuelle oplysninger, det er tvingende nødvendigt at anføre)?

4. Er Kommissionen derfor enig med mig i, at der også i forbindelse med markedsføringen udmærket kan forekomme tilfælde, hvor den i den franske lov af 1975 krævede yderligere angivelse på fransk af samtlige påskrifter på en vare eller på varens etiket, kan gå langt ud over, hvad der er nødvendigt for beskyttelse af den franske forbruger?

(¹) EFT nr. C 212 af 8. 8. 1983, s. 5.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes**

(7. maj 1984)

Det ærede medlem gør i sit spørgsmål gældende, at han har hørt om flere tilfælde, hvor der blev krævet anvendt fransk i dokumenter og angivelser på varer eller på etiketter såvel ved import som ved salg.

Indledningsvis skal Kommissionen understrege, at ved en administrativ beslutning af 13. april 1983 (Bulletin officiel des Douanes nr. 4332 af 13. april 1983) har de franske myndigheder fastsat følgende:

»Når der er tale om varer, der importeres fra andre medlemsstater – uanset emballeringsformen – skal opfyldelsen af kravet om fransk affatning af disse angivelser eller dokumenter ikke sikres ved fortoldningen, men ved salget«.

På denne baggrund er det ønskeligt, at Kommissionen får kendskab til de tilfælde, hvor der har været krævet affatning på fransk ved import af varer.

1. Den omstændighed, at forbrugerbeskyttelsesmæssige hensyn påberåbes til støtte for den statslige foranstaltning, hvis virkninger udgør eller kan udgøre en hindring for samhandelen mellem medlemsstaterne, er ikke i sig selv nogen tilstrækkelig begrundelse.

For at de hindringer, som en sådan foranstaltning medfører for den frie bevægelighed, kan begrundes med, at det er nødvendigt at beskytte forbrugerne, skal de pålagte forskrifter udgøre en væsentlig garanti for forbrugerbeskyttelsen, dvs. at der på samme tid skal være tale om det bedst egnede middel og det, der virker mindst hindrende på samhandelen.

2. og 3. Det er Kommissionens opfattelse, at forbrugeren bør kunne forstå de nødvendige oplysninger, der er angivet på en vare.

Det er ligeledes dens opfattelse, at en ændring af etiketten eller en oversættelse af de oplysninger, der optræder på en vare, er udgiftskrævende og undertiden tilmed vanskelige at gennemføre, og der kan således opstå hindringer for varernes frie bevægelighed mellem medlemsstaterne.

Med hensyn til nødvendigheden af at bevare denne dobbelte målsætning tillader Kommissionen sig at henvise det ærede medlem til Rådets direktiv 79/112/EØF af 18. december 1978 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler bestemt til den endelige forbruger samt om reklame for sådanne levnedsmidler (¹).

I direktivets artikel 14 er det fastsat, at medlemsstaterne drager omsorg for at forbyde handel med levnedsmidler på deres område, såfremt de foreskrevne oplysninger (i artikel 3 og artikel 4, stk. 2) ikke er anført på et for køberen let forståeligt sprog, medmindre oplysningerne meddeles køberen på anden måde.

4. Kommissionen kan ikke afvise det ærede medlems opfattelse af, at den franske lov af 1975 om anvendelsen af fransk sprog i praksis vil kunne udgøre en handelshindring i henhold til EØF-traktatens artikel 30. Den mener dog, at en sådan konklusion bør bygge på afgørende og konkrete beviser.

(¹) EFT nr. L 33 af 8. 2. 1979, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2186/83

af Dieter Rogalla (S – D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(12. marts 1984)

(84/C 188/73)

Om: Toldunion – Fællesskabets forvaltning

1. Hvilke initiativer har Kommissionen taget for i henhold til artikel 9 i EØF-traktaten at forvalte toldunionen i overensstemmelse med fællesskabsretten?

2. Hvor stort et personale anslår Kommissionen der er behov for ved en sådan fællesskabsretlig europæisk toldforvaltning?

3. Skulle der hidtil ikke være taget initiativer i denne retning, bedes det oplyst, hvorfor det forholder sig sådan, samt hvornår Kommissionen påtænker at foretage sig noget på dette område, og i givet fald, inden for hvilke tidsmæssige rammer?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes**

(12. marts 1984)

1. og 3. Kommissionen er af den opfattelse, at oprettelsen af en fælles toldforvaltning vil være resultatet af en vidt fremskredet integrationsproces. Den henviser i denne sammenhæng det ærede medlem til sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 1616/81 af Irmer ⁽¹⁾.

2. Hvad angår personalebehovet i en fælles toldforvaltning, der skulle udøve sin aktivitet i medlemsstaterne, er Kommissionen ude af stand til at foretage et pålideligt skøn. Der er imidlertid vished for, at der ville blive et betydeligt større behov for tjenestemænd inden for Fællesskabets instanser end det antal, der for øjeblikket er beskæftiget med arbejdet inden for toldunionen.

⁽¹⁾ EFT nr. C 118 af 10. 5. 1982, s. 9.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2189/83

af Dieter Rogalla (S - D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(19. marts 1984)

(84/C 188/74)

Om: Byggeri til toldforvaltningerne ved EFs indre grænser

1. Deler Kommissionen den opfattelse, at det ville være ønskværdigt, om medlemsstaterne ikke igangsætter nybyggeri ved EFs indre grænser med henblik på varetagelse af kontrolopgaver ved EFs indre grænser?

2. I bekræftende fald bedes Kommissionen oplyse, om den er rede til at udnytte sin stilling som vogter af traktaterne, navnlig på det område de vedrører toldunionen, til at forbyde medlemsstaterne denne form for initiativer ved at indbringe dem for Domstolen i overensstemmelse med artikel 169 i EØF-traktaten?

3. Er Kommissionen desuden rede til at påtage sig den dermed forbundne risiko inden for rammerne af artikel 169 i EØF-traktaten, indtil De europæiske Fællesskabers Domstol har truffet en afgørelse?

4. I benægtende fald bedes Kommissionen oplyse, hvilke initiativer den selv anser for passende med henblik på omgående og virkningsfuldt at bremse denne udvikling, der er fuldstændig uforståelig for enhver EF-borger?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes**

(4. maj 1984)

1. I dom af 25. oktober 1979 ⁽¹⁾ har Domstolen påpeget, at grænsekontrol fortsat er berettiget, i det

omfang den er nødvendig for gennemførelsen af traktatens artikel 36, for opkrævning af interne afgifter, for kontrol med transitvarer, og endelig for indsamling af statistiske oplysninger. Selv om det pålægges medlemsstaterne at løse disse opgaver med så få formaliteter og så lempelig en kontrol som muligt, forudsætter en reglementeret gennemførelse heraf, ikke mindst af hensyn til en hurtig afvikling af trafikken, at der fortsat opretholdes en passende infrastruktur. Dette indebærer, at opførelse af nybygninger i det konkrete tilfælde også kan anses for at være berettiget.

2. og 3. Kommissionen forfølger i sager vedrørende overtrædelse af traktaten indgreb i den frie varebevægelser, som ligger ud over, hvad der kan anses for at være berettiget kontrol. Opførelse af bygninger som sådan vil i normale tilfælde ikke være egnet til at forhindre de frie varebevægelser.

4. På baggrund af at det offentlige i alle medlemsstater i stadig højere grad understreger behovet for at nedskære budgetudgifterne, er Kommissionen overbevist om, at de ansvarlige myndigheder udviser den fornødne omhu ved vurderingen af behovet for nybygninger. Kommissionen gør i øvrigt opmærksom på, at den udnytter enhver lejlighed til at gøre sin politik til styrkelse af det indre marked i form af en fremadskridende fjernelse af de indre grænser troværdig.

⁽¹⁾ Sag 159/78 - Sml. 1979, s. 3247.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2210/83

af Pol Marck (PPE - B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(12. marts 1984)

(84/C 188/75)

Om: Ansættelse af ansøgere efter bestået udvælgelsesprøve

Til min store forundring konstaterer jeg, at der ikke tages hensyn til resultatrækkefølgen ved Kommissionens udvælgelsesprøver.

Jeg forstår godt, at der tages hensyn til kandidaternes nationalitet, men jeg forstår ikke, at rækkefølgen ikke overholdes inden for samme nationalitet.

Kan Kommissionen meddele mig, om der til undgåelse af misbrug og farvorisering findes en bestemt procedure for placering af ansvaret ved tilsidesættelse af rækkefølgen?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Richard Burke**

(18. maj 1984)

I forbindelse med ansættelser på grundlag af lister over ansøgere, der har bestået udvælgelsesprøver, er det Kommissionens princip at overholde den resultatrækkefølge, som er fastsat af udvælgelseskomiteen, når denne rent faktisk har fastsat en sådan rækkefølge.

Den fraviger kun dette princip af objektive grunde, der vedrører tjenestens tarv, som for eksempel ansøgerens uddannelse eller faglige erfaring i forhold til de krav, der stilles for at beklæde den pågældende stilling.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2216/83

af Erik Blumenfeld (PPE – D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(12. marts 1984)

(84/C 188/76)

Om: Øst-vest-handelen

I tilslutning til kommissær Poul Dalsagers svar under spørgetiden den 15. februar 1984 på et spørgsmål om firmaet »Interagra« og dets transaktioner i øst-vest-handelen ⁽¹⁾ vil jeg gerne spørge Kommissionen, om den er i stand til at forelægge en samlet oversigt over de landbrugsprodukter, der i 1983 blev leveret fra EF til Sovjetunionen og de østeuropæiske Comecon-stater? Oversigten bedes i givet fald specificeret efter firmaer, lande og produkter.

⁽¹⁾ Spørgsmål nr. H-591/83 af Habsburg, Forhandlinger i Europa-Parlamentet, Nr. 1-309 (februar 1984).

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Poul Dalsager**

(3. maj 1984)

Udtømmende årlige statistikker over Fællesskabets eksport foreligger først i april, maj eller juni i det følgende år, afhængigt af medlemsstaternes evne til at overholde tidsplanen for fremsendelse af sådanne statistikker. Når sådanne EF-statistikker fremkommer, fremsendes de uden videre til Parlamentet. Kommissionen råder ikke over statistikker over firmaer.

Da der er risiko for, at mindst en medlemsstat med forsinkelse vil fremsende oplysningerne for 1983, sender Kommissionen direkte til det ærede medlem og til

Parlamentets sekretariat en oversigt over tallene for de første ni måneder af 1982 og 1983.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2220/83

af Dieter Rogalla (S – D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(12. marts 1984)

(84/C 188/77)

Om: Opkrævning af forbrugsafgifter – småbeløb

1. Er Kommissionen bekendt med følgende hændelse:

På et valgmøde i Bochum den 7. februar 1984 fik jeg fortalt følgende:

Professor Wolfgang Heinemann fra Bochum-Langendreer beklagede sig over, at hans kone for nogen tid siden havde fået en henvendelse fra hovedtoldkontoret med besked om at afhente en småpakke, der var sendt fra hendes mor i Storbritannien. Fru Heinemann tog med offentlige transportmidler til hovedtoldkontoret i Bochum. Returbilletten kostede 4 DM. Toldfunktionæren forklarede hende, at der var tale om en pakke te på 125 gram, der tilsyneladende er en normal størrelse i Storbritannien. Hun fik oplyst, at der skulle betales afgift af 25 gr te, og at dette beløb sig til siger og skriver 0,75 DM?

2. Er Kommissionen villig til at rette henvendelse til medlemsstaterne vedrørende opkrævning af forbrugsafgifter på baggrund af dette og lignende tilfælde, idet det er spørgsmålet, om afgiftsindtægterne står i et rimeligt forhold til besværet?

3. Er Kommissionen enig med mig i, at det fører til irritation hos befolkningen, hvis der er tale om et sådant misforhold, hvilket kan føre til, at der opstår tvivl om samarbejdet i Det europæiske Fællesskab?

4. Hvilke initiativer har Kommissionen taget eller vil den tage for at bringe disse urimelige forhold til ophør?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christopher Tugendhat**

(11. maj 1984)

Reglerne for afgiftsfritagelse ved indførsel af varer i småforsendelser uden erhvervsmæssig karakter inden for Fællesskabet findes i Rådets direktiv 74/651/EØF af 19. december 1974, som senere ændret ⁽¹⁾.

I henhold til dette direktiv kan medlemsstaterne bl.a. fastsætte lavere grænser for afgiftsfritagelse for småforsendelser af varer, der er omfattet af de i artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 69/169/EØF ⁽²⁾ fastsatte kvantitative begrænsninger, eller udelukke disse varer fra den nævnte afgiftsfritagelse. Det drejer sig om tobaksvarer, alkoholholdige drikkevarer, parfume, kaffe og te, for hvilke varer medlemsstaterne under hensyntagen til førnævnte bestemmelser autonomt kan fastsætte de mængder, der kan indføres afgiftsfrit, uden dog at overskride det for hver vare tilladte maksimum.

Kommissionen forelagde den 8. april 1983 for Rådet forslag til Rådets sjette direktiv ⁽³⁾ om ændring af direktiv 69/169/EØF om afgiftsfritagelse for rejsende. Ud over et flerårigt program for forøgelse af afgiftsfritagelsen foreslår Kommissionen ophævelse af de kvantitative restriktioner for kaffe, te og essenser heraf fra den 1. januar 1985. Vedtagelsen af denne foranstaltning vil i sig selv få indvirkning på småforsendelser. Kommissionen forelagde desuden den 13. december 1983 et forslag for Rådet til et fjerde direktiv ⁽⁴⁾, i henhold til hvilket der fastlægges et flerårigt program for forhøjelse af det afgiftsfrie beløb for småforsendelser, idet den samlede værdi af sådanne forsendelser gradvis forhøjes fra 70 ECU til 130 ECU pr. 1. januar 1987.

⁽¹⁾ EFT nr. L 354 af 30. 12. 1974, s. 57,
Rådets direktiv 78/1034/EØF af 19. december 1978 –
EFT nr. L 366 af 28. 12. 1978, s. 13.

Rådets direktiv 81/934/EØF af 17. november 1981 –
EFT nr. L 358 af 25. 11. 1981, s. 25

⁽²⁾ EFT nr. L 133 af 4. 6. 1969, s. 6.

⁽³⁾ EFT nr. C 114 af 28. 4. 1983, s. 4.

⁽⁴⁾ Dok. KOM(83) 730 endelig udg. –
EFT nr. C 3 af 6. 1. 1984, s. 5.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2222/83

af Dimitrios Adamou (KOM – GR)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(12. marts 1984)

(84/C 188/78)

Om: Faren for nedlæggelse af den græske træindustri

Den 30. november 1983 gennemførte over 8 500 arbejdstagere på 1 700 træforarbejdende fabrikker og værksteder i departementet Thessaloniki en 24-timers varselstrejke, hvor de vigtigste krav var beskyttelse af denne branche mod faren for nedlæggelse.

Træindustrien, træforarbejdende håndværksvirksomheder og møbelindustrien er i Grækenland en af de grundlæggende brancher på forarbejdningsområdet, inden for hvilken mange tusinde arbejdstagere er beskæftiget.

Som følge af mangelen på en tidssvarende infrastruktur og de høje produktionsomkostninger står denne erhvervsgren over for akutte problemer og fare for at måtte nedlægges og fra den 1. januar 1984, hvor alle importbegrænsninger for møbler bortfalder (lagrene ved toldstederne er allerede overfyldt med importerede møbler), vil man nå et kritisk punkt med hensyn til denne branches chancer for at overleve.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke foranstaltninger der vil blive truffet til beskyttelse af den græske træindustri mod den dræbende konkurrence, og for at sikre mange tusinde arbejdstageres beskæftigelse inden for denne branche?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Étienne Davignon

(11. maj 1984)

I henhold til Kommissionens beslutning 84/38/EØF af 11. januar 1984 ⁽¹⁾, artikel 2, stk. 1, er indførsel af møbler til Grækenland fra tredjelande med virkning fra den 1. januar til den 31. oktober 1984 begrænset til 2 820 tons.

Fra den græske regerings side er det for nylig over for Kommissionens tjenestegrene blevet tilkendegivet, at der i øjeblikket er ved at blive udarbejdet en plan for træ-, møbel- og papirsektoren med sigte på at forbedre denne industris konkurrenceevne. Når den græske regering har forelagt sine planer, vil Kommissionen bedre kunne præcisere, hvilke muligheder der på fællesskabsplan måtte være til rådighed for den græske industri.

⁽¹⁾ EFT nr. L 23 af 28. 1. 1984, s. 37.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2223/83

af Alexandros Alavanos (COM – GR)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(12. marts 1984)

(84/C 188/79)

Om: Nyt angreb fra Kommissionen mod den græske stålindustri

Som et nyt angreb mod den græske stålindustri med direkte følger for arbejdstagerne inden for denne sektor kan man betragte de to beslutninger fra Kommissionen, som

- fastlåser eksporten af stålprodukter mellem Fællesskabets medlemsstater på eksportniveauet 1981 til 1982, hvilket vil føre til et lodret fald i den græske eksport, eftersom denne i 1981/82 var mindre, og
- giver hver medlemsstat ret til at eksportere stålprodukter af sorten »coils« til Grækenland til så lav en pris, det pågældende land ønsker, uden at Grækenland får samme ret.

Disse beslutninger er ikke blot en overtrædelse af tiltrædelsestraktaten, men betyder i realiteten, at produktionen af coils-stål bringes til standsning i den græske stålindustri, hvilket betyder en yderligere nedskæring af arbejdet med det resultat, at mange arbejdstagere mister deres arbejde, med andre ord en stigende arbejdsløshed inden for denne sektor, som allerede er ramt af arbejdsløshed. Kan Kommissionen på baggrund af denne situation oplyse, hvilke foranstaltninger den vil træffe for at forhindre, at disse beslutninger bliver gennemført?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Étienne Davignon**

(11. maj 1984)

På sit møde den 22. december 1983 fremsatte Rådet følgende erklæring:

»Med hensyn til de græske virksomheder erkender medlemsstaterne, at den valgte referenceperiode for det traditionelle handelsmønster (juni 1981 til juli 1982) ikke er repræsentativ.

Der vil derfor ikke opstå nogen unormal situation i forbindelse med de græske virksomheders eksport, hvis disse ikke eksporterer en større andel af deres produktionskvoter til Fællesskabet, end de har lov til, og hvis importen til Grækenland af produkter med oprindelse i tredjelande ikke stiger væsentligt i sammenligning med 1983.«

Med hensyn til den undtagelse fra bestemmelserne om mindsepriser, der er indeholdt i beslutning nr. 3715/83/EKSF⁽¹⁾, og som gælder for stålprodukter, som eksporteres af EF-virksomheder med henblik på videreforarbejdning af EKSF-produkter i Den hellenske Republik kan Kommissionen oplyse, at det var den græske regering selv, der anmodede om denne undtagelse, og der er derfor ikke tale om noget brud på tiltrædelsestraktaten.

⁽¹⁾ EFT nr. L 373 af 31. 12. 1983.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2227/83

af Robert Moreland (ED – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(12. marts 1984)

(84/C 188/80)

Om: Den keramiske industri i Kina og dens potentiel

1. Nærer Kommissionen bekymring for, at den keramiske industri i Kina på grund af dens store potentiel kan blive den dominerende keramiske industri i verden?

2. Vil Kommissionen foretage en omfattende undersøgelse af denne industri og dens mulige virkninger for Fællesskabets keramiske industri?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Étienne Davignon**

(11. maj 1984)

1. Kommissionen er sig den kinesiske keramikindustri's potentiel bevidst, idet keramik er en traditionel produktion i dette land.

Som Kommissionen har oplyst i sit svar på mundtlig forespørgsel nr. H-535/83⁽¹⁾ fra det ærede medlem i februar 1984, overvåger den permanent importen af keramiske produkter fra forskellige fjernøstlige lande, herunder Den kinesiske Folkerepublik.

Importen af de fleste kinesiske keramikprodukter er undergivet kvantitative kontingenter. Disse kontingenter undersøges årligt inden for rammerne af handelsaftalen mellem Den kinesiske Folkerepublik og Det europæiske økonomiske Fællesskab af Den Blandede Kommission EØF-Kina og fastsættes af Rådet.

Fællesskabets keramikindustri's interesser tilgodeses naturligvis ved denne lejlighed.

2. På denne baggrund mener Kommissionen ikke, at der er anledning til at foretage en mere detaljeret undersøgelse af den kinesiske keramikindustri.

⁽¹⁾ Det fuldstændige referat af mødet den 15. 2. 1984, s. 180.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2239/83

af Jens-Peter Bonde (CDI – DK)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(12. marts 1984)

(84/C 188/81)

Om: Det danske informationskontor

Vil Kommissionen oplyse:

1. de beløb, som er anvendt til oplysningsvirksomhed i Danmark i 1979, 1980, 1981, 1982 og 1983, samt hvilket beløb man regner med at bruge i 1984?
2. navn og adresse på danske organisationer, som har modtaget tilskud fra EF-Kommissionen, med angivelse af beløb og formål?
3. antal ansatte i hvert af årene fra 1979 til 1984 ved Kommissionens kontor i Danmark?

4. antal lødere tilknyttede medarbejdere med angivelse af udbetalt lønsum/honorarer til de enkelte?
5. det danske kontors omtrentlige udgifter ved at trække på de centrale informationstjenester, herunder publikationer?
6. en specifikation af de anvendte udgifter i 1983 fordelt på de vigtigste publikationer, løn, honorarer, repræsentation, gaver etc.?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Lorenzo Natali

(17. maj 1984)

Antallet af ansatte af alle kategorier i Kommissionens kontor i Danmark var på 13 i 1979, 14 i 1980 og har siden 1981 været på 15.

For så vidt angår de øvrige detaljerede oplysninger, som det ærede medlem ønsker, skal Kommissionen henvise ham til sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 1849/82 fra Jørgen Bøgh.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2253/83

af Anne-Marie Lizin (S-B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(12. marts 1984)

(84/C 188/82)

Om: Forsinket gennemførelse i Belgien af kontrollen med offentlige og private slagterier

Kommissionen har for kort tid siden indført kontrol med offentlige og private slagterier. Formålet med denne kontrol er at konstatere, om brugen af EØF-mærket er i overensstemmelse med de europæiske veterinærbestemmelser (direktiv 64/433/EØF af 26. juni 1964) ⁽¹⁾.

Imidlertid er dette direktiv først omsat til belgisk lov ved kongelig bekendtgørelse af 9. februar 1981. Som følge heraf blev kontrollen i Belgien først indledt i begyndelsen af 1983.

Hvad påtænker Kommissionen at gøre i denne unormale situation, som sætter de belgiske slagterier i en vanskelig konkurrencestilling over for deres konkurrenter i andre lande, som har opfyldt deres juridiske forpligtelser rettidigt?

Er det muligt at fastsætte en frist for disse foranstaltningers iværksættelse eller en overgangsordning?

⁽¹⁾ EFT nr. 121 af 29. 7. 1964, s. 2012/64.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Poul Dalsager

(14. maj 1984)

Rådets direktiv 64/433/EØF af 26. juni 1964 blev omsat til belgisk lov i 1965, bl.a. ved to kongelige bekendtgørelser (Arreté Royal) af 24. april 1965 ⁽¹⁾. Direktivet er siden blevet ændret ved flere lejligheder, senest den 7. februar 1983 (Rådets direktiv 83/90/EØF) ⁽²⁾.

Så vidt det er Kommissionen bekendt, har Belgien ikke undladt at opfylde sine forpligtelser, og konkurrencesituationen for de belgiske slagterier er den samme som for andre slagterier i EF.

Formålet med de kontrolbesøg, Kommissionen gennemførte i slutningen af 1983, bl.a. i Belgien, var netop at gøre det muligt for de offentlige myndigheder og slagterier i Belgien at træffe de foranstaltninger, som måtte være nødvendige før de egentlige inspektioner, som er omhandlet i artikel 9 i direktiv 64/433/EØF, påbegyndes. Disse inspektioner vil blive iværksat i 1985.

⁽¹⁾ Belgisk statstidende (Moniteur Belge) nr. 124 af 29. 6. 1965.

⁽²⁾ EFT nr. L 59 af 5. 3. 1983.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2255/83

af Raymonde Dury (S-B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(12. marts 1984)

(84/C 188/83)

Om: Uønskede virkninger ved brug af to lægemidler

To lægemidler mod gigt har en række uønskede bevirkninger, som kan være dødbringende. Det drejer sig om fenybutazon og oxyfenbutazon, som virksomheden Ciba-Geigy markedsfører under navnene burtazolidin og tanderil.

Giba-Geigy fremlagde desuden i slutningen af december en fortrolig rapport, hvori man på ny understreger problemerne vedrørende denne kategori lægemidler, og hvori det ligeledes understreges, hvor farlige fenybutazon og oxyfenbutazon er.

Det nævnes i rapporten, at 1182 dødsfald kan bringes i sammenhæng med butazolidin eller tanderil. Dette tal omfatter kun de dødsfald, der er indberettet til Ciba-Geigy, og som er sket i hele verden mellem 1952 og 1981. Det virkelige tal er med sikkerhed meget større.

1. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at standse salget af butazolidin og tanderil i Fællesskabets lande?
2. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at sikre alle Fællesskabets borgere samme beskyttelse?
3. Hvordan er brugsanvisningerne for lægemidler affattet i de forskellige lande i Fællesskabet? Agter Kommissionen at træffe foranstaltninger for at samordne disse brugsanvisninger?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 16/84

af Raymonde Dury (S – B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(4. april 1984)

(84/C 188/84)

Om: Begrænsninger i brugen af to markedsførte anti-inflammatoriske præparater

Hele problematikken omkring de antireumatiske lægemidler, især butazolidine og tanderil, blev i marts taget op endnu engang, nu på grundlag af en fortrolig rapport offentliggjort af medicinalfirmaet Ciba-Geigy.

Dette firma har netop måttet gøre den indrømmelse at begrænse brugen af disse to lægemidler i Belgien og at standse salget af tanderil-stikpiller til brug for børn.

Varigheden af behandlingen med tanderil vil ligeledes blive begrænset og behandlingen af børn under 14 år med tanderil ligefrem indstillet.

1. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe med henblik på at forpligte medicinalfirmaet til at udstrække sin beslutning til alle de lande i Fællesskabet, hvor disse lægemidler sælges?
2. Hvilke forslag agter Kommissionen at fremsætte med henblik på at få oprettet et særligt EF-udvalg for registrering af alle lægemidler?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes

på skriftlige forespørgsler nr. 2255/83 og 16/84

(14. maj 1984)

I overensstemmelse med Rådets direktiv 65/65/EØF ⁽¹⁾ påhviler det medlemsstaterne og ikke Kommissionen at træffe passende foranstaltninger vedrørende markedsføring af lægemidler. For at koordinere de nationale afgørelser drøftede Udvalget for medicinske Specialiteter, der blev nedsat i henhold til Rådets direktiv 75/319/EØF ⁽²⁾, i januar 1984 de foranstaltninger, der skulle træffes med henblik på at begrænse anvendelsen af

phenylbutazon (Butazolidin) og oxyphenbutazon (Tanderil). Siden da er der som følge af drøftelserne i Udvalget for medicinske Specialiteter i de andre medlemsstater truffet lignende foranstaltninger svarende til dem, der er truffet i Belgien.

I december 1980 foreslog Kommissionen ⁽³⁾ at indføre et system for gensidig anerkendelse af markedsføringstilladelser – frem for at nedsætte en europæisk registreringskommission – for at lette lægemidlers frie bevægelighed inden for Fællesskabet. Europa-Parlamentet godkendte i øvrigt denne løsning i sin beslutning ⁽⁴⁾ af 16. oktober 1981.

Rådet har endelig ved at vedtage direktiv 83/570/EØF ⁽⁵⁾ bekræftet disse generelle principper, bl.a. i en betragtning, som er affattet således:

»Den gennemførte indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne på dette område skal gøre det muligt at indføre en specialitet, som fremstilles og markedsføres i en medlemsstat på grundlag af de harmoniserede bestemmelser, i de øvrige medlemsstater under behørig hensyntagen til den oprindelige tilladelse, bortset fra undtagelsestilfælde, der med henblik på udtalelse forelægges Udvalget for medicinske Specialiteter, nedsat ved direktiv 75/319/EØF«.

⁽¹⁾ EFT nr. 22 af 9. 2. 1965.

⁽²⁾ EFT nr. L 147 af 9. 6. 1975.

⁽³⁾ EFT nr. C 355 af 31. 12. 1980.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 287 af 9. 11. 1981.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 332 af 28. 11. 1983.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2266/83

af Luc Beyer de Ryke (L – B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(16. marts 1984)

(84/C 188/85)

Om: Katastrofale oversvømmelser i Belgien – nødhjælp fra EF

På sit møde den 17. februar erklærede den belgiske regering ødelæggelserne som følge af stormen, de voldsomme regnskyl og oversvømmelserne den 7., 8. og 9. februar for en national katastrofe. 154 belgiske kommuner er ramt heraf.

Agter Kommissionen at yde nødhjælp til de hårdest ramte byer og til landbrugere og kvægavlere i de katastroferamte områder, hvoraf nogle praktisk taget har mistet alt under oversvømmelserne?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Gaston Thorn**

(21. maj 1984)

Efter undersøgelse af de indhentede oplysninger vedrørende de af det ærede medlem omtalte oversvømmelser, som fandt sted i Belgien fra den 7. til den 9. februar 1984, har Kommissionen ikke fundet det rigtigt at yde en nødhjælp på grundlag af budgettets artikel 690.

De yderst begrænsede bevillinger i denne artikel – de er for indeværende år igen blevet sat ned med en tredjedel i forhold til de tidligere år – nødvendiggør nemlig, at betingelserne for ydelse af nødhjælp overholdes meget nøje.

En sådan kan kun ydes i tilfælde af naturkatastrofer, hvis følger anses for at være usædvanlig vidtrækkende og alvorlige. I det tilfælde, der er tale om her, viste det sig, at de samlede skader på både offentlige og private goder var relativt små i forhold til det ramte områdes udstrækning, der omfatter så godt som samtlige belgiske provinser.

Den belgiske regering er informeret om denne beslutning.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2268/83

af Luc Beyre de Ryke (L – B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(16. marts 1984)

(84/C 188/86)

Om: Bruxelles – udvidelse af EF-institutionernes bygninger

Der har i den seneste tid atter været ført en polemik om problemet med udvidelse af EF-institutionernes bygninger i kvarteret Schumann-Froissart-Belliard i Bruxelles.

Statssekretær Cécile Goor og præsidenten for Bruxelles-regionens regering har på den belgiske regerings vegne fastlagt en række nye principper i forhold til den sektorplan, der blev udarbejdet og vedtaget i 1979.

Kan Kommissionen meddele sit standpunkt vedrørende den nye plan og oplyse, om de udvidelser, der er foreslået i den belgiske plan for offentlige anlægsarbejde nøjagtigt svarer til institutionernes kontorbehov?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Richard Burke**

(15. maj 1984)

Kommissionen har ikke deltaget i udarbejdelsen af de nye principper, som er forelagt af de belgiske myndigheder i

forbindelse med den sektorplan, der blev forelagt og vedtaget i 1979. Spørgsmålet henhører udelukkende under de belgiske myndigheders kompetence.

Så vidt Kommissionen har erfaret, berører gennemførelsen af disse principper hovedsageligt de anlæg, som overvejes til en ny bygning, der skal huse Ministerrådets sekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2287/83

af George Patterson (ED – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(16. marts 1984)

(84/C 188/87)

Om: Sikkerhed i forbindelse med private svømmebassiner

1. Hvor mange børn under 14 år er i de seneste år druknet i private svømmebassiner i de enkelte medlemsstater?

2. I hvilke medlemsstater findes der lovmæssige krav om indhegning af private svømmebassiner eller andre sikkerhedsbestemmelser?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes**

(2. maj 1984)

1. Fællesskabet er i øjeblikket ved at foretage en forsøgsvis indsamling af oplysninger om sådanne ulykker, hvor et produkt har spillet en rolle. Denne indsamling sker hos hospitalernes skadestuer, hvilket ikke gør det muligt at få overblik over dødsfald som følge af drukning; i disse tilfælde bringes ofrene nemlig ikke til skadestuerne, men til de retsmedicinske institutter. Derfor undersøger Kommissionen midlerne til at få statistiske oplysninger om dødelige ulykker. Den vil formentlig i juni 1984 forelægge et forslag til Rådets beslutning om indførelse af et globalt fællesskabssystem vedrørende sikkerhed i forbindelse med produkter.

2. Kommissionen er ikke bekendt med de nationale lovgivninger vedrørende sikkerhed ved svømmebassiner. Ifølge de virksomheder, der anlægger private svømmebassiner, skulle antallet i Europa andrage mellem 100 000 og 150 000; i almindelighed forlanger kunderne anbringelse af en overdækning – pressenning, skærme – på svømmebassinet for om vinteren at beskytte det mod vejrliget og om sommeren for om natten at bevare varmen; indirekte forhindrer disse systemer ulykker ved svømmebassinerne, når disse ikke er under opsyn; visse kunder med små børn lader somme tider opføre afspærringer rundt om deres svømmebassin; andre anvender alarmapparater – med lyd, eller lydregistrering af bølger – som sætter i gang, når et legeme falder i bassinet, hvis

det ikke er under opsyn. I øvrigt ser det ud til, at der sker flere badeulykker i floder og småsøer, der er offentligt tilgængelige, end i private svømmebassiner.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2289/83

af sir Fred Warner (ED – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(16. marts 1984)

(84/C 188/88)

Om: Retningslinjer for socialfonden

Den sene offentliggørelse af retningslinjer for Socialfonden kun to måneder før fristen for modtagelse af ansøgninger i Bruxelles, endside i de nationale hovedstæder, betød, at det var næsten umuligt for ansøgerne at få tid til at overveje deres ansøgninger om støtte fra Socialfonden i 1984. Hvilke skridt agter Kommissionen at tage for at sikre, at en sådan forsinkelse ikke berøver egnede ansøgere muligheden for at opnå støtte?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ivor Richard

(10. maj 1984)

Som Kommissionen har fremført over for Parlamentet ⁽¹⁾ er kriterierne for berettigelse til tilskud fra Den europæiske Socialfond fastlagt inden for rammerne af Rådets afgørelse 83/516/EØF ⁽²⁾ og Rådets forordning (EØF) nr. 2950/83 af 17. oktober 1983 ⁽³⁾ snarere end i Retningslinjerne for forvaltningen af Den europæiske Socialfond. Men på grund af den forsinkede godkendelse af retningslinjerne har Kommissionen måttet ændre den oprindelige tidsfrist for indgivelse af ansøgninger om fondstilskud i regnskabsåret 1984.

Som følge heraf kan medlemsstaterne uanset bestemmelserne i artikel 1 og 2 i Kommissionen beslutning 83/673/EØF af 22. december 1983 ⁽⁴⁾ inden den 13. marts 1984 indgive ansøgninger i form af fortegnelser over de foranstaltninger, der tænkes gennemført i 1984. Disse fortegnelser indeholder blot navnet på initiativtagerne og de beløb, der ansøges om med henblik på hver enkelt af dem.

Denne bestemmelse, der belv stadfæstet i en kommissionsbeslutning af 17. januar 1984 ⁽⁵⁾, blev straks meddelt medlemsstaterne.

I denne beslutning tager Kommissionen også højde for, at de ansøgninger, der er indgivet ifølge denne forenklede procedure, for at være gyldige, skal suppleres på behøring

vis, bl.a. ved hjælp af udfyldelse af de nye skemaer og indgivelse inden den 3. april af alle de nødvendige oplysninger.

⁽¹⁾ Forhandlinger i Europa-Parlamentet, nr. 1-307 (december 1983).

⁽²⁾ EFT nr. L 289 af 22. 10. 1983, s. 38.

⁽³⁾ EFT nr. L 289 af 22. 10. 1983, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 377 af 31. 12. 1984.

⁽⁵⁾ Dok. KOM(84) 53 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2291/83

af David Curry (ED – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(16. marts 1984)

(84/C 188/89)

Om: Gennemførelse af foranstaltninger inden for Fællesskabets mejerisektor for producenter med egne forarbejdningsanlæg

I betragtningerne til forordning (EØF) nr. 1079/77 ⁽¹⁾ og (EØF) nr. 1822/77 ⁽²⁾ henvises der til anvendelsen af medansvarsafgiften på visse mejeriprodukter, der sælges direkte fra bedriften, og på mælk, der i bedriften anvendes til fremstilling af smør af fløde, og som er berettiget til støtte for så vidt angår den skummetmælk, der fremstilles i denne forbindelse.

Kan Kommissionen tiltræde, at den faste medansvarsafgift finder anvendelse på salg fra bedrifter og på anvendelse af disse produkter og andre produkter, der sælges fra bedriften?

Er det Kommissionens plan, at den foreslåede »superafgift«, der skal styrke kvotasystemet, skal finde anvendelse for producenter, som af mælk fremstiller produkter, der sælges direkte fra bedriften?

⁽¹⁾ EFT nr. L 131 af 26. 5. 1977, s. 6.

⁽²⁾ EFT nr. L 203 af 9. 8. 1977, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Poul Dalsager

(16. maj 1984)

Medansvarsafgiften betales af producenterne – bortset fra producenter i bjergområder og i visse områder i Italien og Grækenland – for mælkeleverancer til mejeri. For øjeblikket betaler producenten kun afgift for den mælk, som bruges til fremstilling af gårdsmør og gårdfløde, hvis der ansøges om støtte for den flydende skummetmælk, der fremkommer ved processen.

I Rådets forordning (EØF) nr. 856/84 og (EØF) nr. 857/84 ⁽¹⁾ anføres, at alle mælkeproducenter skal betale tillægsafgiften for de mængder mælk eller mælkeækvivalenter, de har solgt til direkte forbrug, og som i den pågældende 12-måneders periode overskrider en referencemængde.

⁽¹⁾ EFT nr. L 90 af 1. 4. 1984.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2309/83

af Gérard Fuchs (S - F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(16. marts 1984)

(84/C 188/90)

Om: Den generelle præferenceordning

Kan Kommissionen meddele, hvilke krav og klager den har modtaget fra hvert enkelt land i de seneste to år, hvor den generelle præferenceordning har været i kraft (problemer vedrørende definitionen af produkter, tærskler, der anses for utilstrækkelige, osv. . . .)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Wilhelm Haferkamp

(3. maj 1984)

Selv om Kommissionen altid har fastholdt, at Fællesskabets generelle præferenceordning formelt er autonom og ikke kan forhandles, har den ikke desto mindre over for modtagerlandene gjort det klart, at den er rede til at modtage og lytte til bemærkninger og kritik af, hvorledes ordningen fungerer, og til at modtage forslag til forbedringer. Kommissionen modtager derfor nu hvert år en lang række bemærkninger f.eks. i form af verbalnoter, memoranda, udtalelser på møder i blandede kommissioner under samarbejdsaftaler med en række modtagerlande osv., vedrørende forskellige aspekter af Fællesskabets generelle præferenceordning - produktområde og toldbehandling, navnlig vedrørende kapitlerne 1 til 24 i den fælles toldtarif, virkemåden af Fællesskabets procedurer per præferenceløfter, toldkontingenter og løfter for industriprodukter og tekstilvarer samt oprindelsesregler. En anden vigtig lejlighed til at udveksle synspunkter om den generelle præferenceordning er til stede i form af de uformelle og private multilaterale konsultationer, der kan finde sted sideløbende med møder i Unctad's særlige præferencekomité.

Antallet af disse henvendelser til Kommissionen i 1982 og 1983 er alt for stort til offentliggørelse i *De Europæiske*

Fællesskabers Tidende, men Kommissionen vil snarest sende det ærede medlem og Europa-Parlamentets sekretariat, hvad den anser for at være et typisk udsnit.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2319/83

af Michael Welsh (ED - GB)

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(26. marts 1984)

(84/C 188/91)

Om: Bemærkninger i den tale, som Rådets formand holdt for delegationen fra De forenede Staters kongres til Europa-Parlamentet

I sit skriftlige svar på mit spørgsmål H-671/83 ⁽¹⁾, bekræftede Rådet, at den tale, som Rådets formand holdt den 20. januar, lå fuldstændig på linje med Rådets holdning til de omhandlede emner.

I denne tale erklærede formanden, at De forenede Stater, da de havde støttet udvidelsen af Fællesskabet med Spanien og Portugal, måtte være forberedt på at betale en tilsvarende politisk pris, navnlig ved at acceptere begrænsninger i importen af kornsubstitutter og indførelse af en afgift på vegetabiliske olier og fedtstoffer.

1. Hvorfor tror Rådet, at det er amerikanernes pligt at betale en pris for Fællesskabets udvidelse?
2. Mener Rådet, at udvidelsen er betinget af gennemførelsen af disse foranstaltninger?
3. Er det normal praksis, at sådanne taler udarbejdes af Rådets sekretariat, som antageligt taler for Rådet som helhed, eller udarbejdes de af ministrenes private kabinetter?
4. Ønsker Rådet at tage sit svar på spørgsmål H-671/83 op til fornyet overvejelse?

⁽¹⁾ Forhandlinger i Europa-Parlamentet, Nr. 1-309 (februar 1984).

Svar

(5. juni 1984)

Rådet bekræfter det svar, det gav på spørgsmålet H-671/83. De kommissionsforslag, som det ærede parlamentsmedlem henviser til, vedrører spørgsmål i forbindelse med reformen af den fælles landbrugspolitik og udvidelsen.

I forbindelse med de mange afgørelser vedrørende den fælles landbrugspolitik, som Rådet traf på samlingen den 31. marts 1984, bemyndigede det Kommissionen til at indlede forhandlinger eller rådslagninger i medfør af artikel XXVIII i GATT med henblik på delvis og midlertidig suspension af toldindrømmelserne for biprodukter af majs.

Forslaget om indførelse af en afgift på vegetabilsk olie er fortsat til behandling i Rådet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2329/83

af lord O'Hagan (ED – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(26. marts 1984)

(84/C 188/92)

Om: Fartskrivere

Fællesskabets retsakter om fartskrivere er fremragende i teorien, men vanskelige at omsætte i praksis. Især hersker der stadig nogen misforståelse om undtagelser for køretøjer, som ikke regelmæssigt anvendes i kommercielt øjemed på landevejen.

1. Har Kommissionen afsluttet sin behandling af undtagelserne fra retsakterne om fartskrivere?
2. Hvilke følger har de foreslåede retsakter for nedenstående:
 - a) landmænds traktorer og skovbrugskøretøjer,
 - b) miniskolebusser,
 - c) køretøjer til brug ved konkurrencer om færdsels-sikkerhed,
 - d) køretøjer til brug ved velgørenhedsaktiviteter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Giorgios Contogeorgis

(16. maj 1984)

1. Den 12. marts 1984 godkendte Kommissionen et udkast til forordning om ændring af bestemmelserne på det sociale område inden for landevejstransport sammen med et udkast til henstilling om at forbedre gennemførelsen af dem i hele Fællesskabet. Forslagene blev forelagt Rådet den 20. marts 1984) ⁽¹⁾.

2. Blandt ændringerne af forordningerne kan nævnes, at Kommissionen har præciseret og udvidet listen af transportkategorier, som er undtaget eller kan undtages fra bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 543/69 samt fra kravet, om at have en fartskriver installeret, idet disse kategorier har forholdsvis lille økonomisk betydning på transportmarkedet.

Således undtages i forslaget alle køretøjer, der tilhører eller er udlejet til landbrugs- eller skovbrugsbedrifter, når de anvendes inden for en radius af 50 km fra bedriften, køretøjer beregnet til personbefordring med siddeplads til højst 17 personer, føreren iberegnet, og alle private varetransportkøretøjer.

⁽¹⁾ Dok. KOM(84) 17.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2343/83

af Anne-Marie Lizin (S – B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(26. marts 1984)

(84/C 188/93)

Om: Billigrejse med bus mellem Belgien og Grækenland

Rejsebureauet Orban (Huy) har en direkte billigrejse med bus mellem Belgien og Grækenland, der hovedsagelig er beregnet for indvandrere.

Det belgiske transportministerium har givet tilladelse til opretholdelse af denne rute.

Men i øjeblikket er en af rejsebureauets busser tilbageholdt i Rixhem (den øvre Rhin i Frankrig) af de franske myndigheder.

Kan Kommissionen oplyse, om tilbageholdelsen af denne bus er i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 517/72 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ EFT nr. L 67 af 20. 3. 1972, s. 19.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Giorgios Contogeorgis

(15. maj 1984)

Ifølge de indhentede oplysninger drejer det sig om en regelmæssig rutekørsel med busser mellem Belgien og Grækenland med optagning og afsætning af rejsende udelukkende i disse to stater, idet transitstaternes område passeres med »lukkede døre«.

I henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 517/72 af 28. februar 1972 om indførelse af fælles regler for rutekørsel og særlige former for rutekørsel med omnibusser mellem medlemsstaterne ⁽¹⁾ er gennemførelsen af denne transporttjeneste afhængig af en tilladelsesordning. Selv om transportøren havde modtaget en positiv udtalelse fra de belgiske myndigheder, havde han ikke fået den nødvendige tilladelse til at udføre denne transporttjeneste og begik derfor en overtrædelse. Derfor var de franske myndigheders sanktion berettiget.

Der er grund til at understrege, at i overensstemmelse med artikel 13 i forordning (EØF) nr. 517/72, træffes beslut-

ningen om etablering af en sådan rutekørsel efter indbyrdes aftale af de medlemsstater, på hvis område passagerer optages eller afsættes. Beslutningen får virkning en måned efter, at de medlemsstater, hvis område berøres i transit, uden at der optages eller afsættes passagerer, er blevet underrettet. Såfremt disse sidstnævnte stater finder, at denne beslutning eventuelt vil kunne medføre betydelige vanskeligheder, kan de ved at indbringe sagen for Kommissionen gøre indsigelse mod denne beslutning, inden denne beslutning får virkning.

(¹) EFT nr. L 67 af 20. 3. 1972, s. 19.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2360/83

af Henriette Poirier (COM – F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(26. marts 1984)

(84/C 188/94)

Om: Import af majs gluten fra De forenede Stater

I sit svar af 5. oktober 1983 på min skriftlige forespørgsel nr. 789/83 (¹) om import af majs gluten har Kommissionen præciseret, at den var rede til at indlede forhandlinger inden for rammerne af GATT. Men den svarede ikke præcist på de spørgsmål, som jeg stillede. Jeg gentager dem derfor:

1. Har Kommissionen til hensigt at anmode om afskaffelse af nul-tolden, der hidtil har været anvendt?
2. Mener Kommissionen, at denne afskaffelse kan gennemføres uden udligning fra EFs side, da GATT ikke fastsætter udligning for produkter, der ikke får produktionsstøtte, hvad der netop er tilfældet med majs gluten fra De forenede Stater gennem de andre støtteordninger, der indrømmes til ethanol og isoglucose?

Med henblik på importen, der er fordelt mellem medlemsstaterne vil jeg gerne stille et spørgsmål til Kommissionen:

3. Erkender Kommissionen, at der i den seneste tid har eksisteret en forbindelse mellem importen af erstatingsprodukter og forøgelsen af mejeriproduktionen? Er den rede til at drage konsekvenserne heraf, hvad angår forslagene i forbindelse med reformen af den fælles landbrugspolitik?

(¹) EFT nr. C 323 af 28. 11. 1983, s. 22.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Poul Dalsager

(22. maj 1984)

1. Kommissionen har henstillet til Rådet, at det giver den bemyndigelse til at indlede forhandlinger og råd-

slagninger med henblik på ændring af GATT-indrømmelser vedrørende visse restprodukter fra majsindustrien (herunder foder på basis af majs gluten) på grundlag af artikel XXVIII. Denne henstilling er for tiden til behandling.

2. Ifølge artikel XXVIII i GATT kan en toldindrømmelse først ændres efter forhandlinger og aftale med de direkte interesserede kontraherende parter. Det bestemmes endvidere, at »under sådanne forhandlinger og ved sådanne aftaler, der kan omfatte bestemmelser om kompenserende ordninger for andre varers vedkommende, skal de interesserede kontraherende parter bestræbe sig for at opretholde gensidige og almindeligt fordelagtige indrømmelser i et omfang, der ikke er mindre gunstige« end dem, der forud var truffet aftale om. Hvis der ikke kan opnås enighed, bestemmes det også i den almindelige overenskomst, at den kontraherende part, som foreslår at ændre eller tilbagetrække indrømmelsen, skal kunne gøre det, idet den eller de øvrige direkte interesserede kontraherende parter derpå frit skal kunne tilbagetrække i det væsentlige tilsvarende indrømmelser. På grund af begrænsningerne i forbindelse med sådanne forhandlinger og umuligheden af at forudsige slutresultatet kan Kommissionen på nuværende tidspunkt ikke udtale sig om mulighederne for at opnå en sådan aftale uden kompensation. Kommissionen vil naturligvis fremhæve det forhold, at produktionen af majs glutenfoder i USA stimuleres ved hjælp af statsstøtte til ethanol og den prisbeskyttelse, der gælder for isoglucose. Kommissionen mener ikke, at GATT fastsætter kompensation for produkter, for hvilke der ydes produktionstilskud.

3. Kommissionen er også af den opfattelse, at der er en vis forbindelse mellem indførslen af visse substitutionsprodukter som f.eks. majs glutenfoder og den stigende mælkeproduktion. Den har netop ved at anmode om ændring af de pågældende indrømmelser draget konklusionerne heraf med sine forslag om reform af den fælles landbrugspolitik.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2361/83

af Maurice Martin (COM – F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(26. marts 1984)

(84/C 188/95)

Om: Erklæringer om høsten inden for vinsektoren

1. Kan Kommissionen redegøre for de grunde, som har fået den til at anerkende gyldigheden af erklæringerne om høsten inden for vinsektoren uden angivelse af udbyttet pr. ha?
2. Erkender Kommissionen, at dens afgørelse sætter producenterne i de forskellige medlemsstater i en ulige

situation, der er skadelig for de franske vindyrkere, der overholder meget strenge produktions- og administrationsregler?

3. Er Kommissionen ikke af den mening, at disse vanskeligheder ved vurderingen risikerer at medføre uorden i de bestemmelser, der er fastsat for vinordningen, og hindre dens rette gennemførelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Poul Dalsager
(22. maj 1984)

1. og 2. Selv om Kommissionen forelagde sit udkast til forordning for regeringsekspertene allerede i juni 1983, blev forordning (EØF) nr. 2408/83 om høstanmeldelser og beholdningsanmeldelser i vinsektoren først vedtaget den 25. august 1983. Ifølge denne tekst skal høstanmeldelserne for første gang bl.a. indeholde forskellige oplysninger om bestemmelsen af bedrifternes hektarudbytte.

Medlemsstater, hvis interne bestemmelser ikke tidligere indeholdt en sådan forpligtelse, så sig stillet over for forskellige administrative vanskeligheder i forbindelse med trykningen og uddelingen af nye formularer og administrative gennemførelsescirkulærer. Disse vanskeligheder blev forværret i de områder, hvor vinfremsstillingen foregår hos handlende, som opkøber vinhøsten, samt i de medlemsstater, hvor de kooperative vinbrug hidtil har kunnet indgive en samlet anmeldelse for samtlige medlemmer. Adskillige producenter har derfor ikke betids kunnet indsamle de fornødne oplysninger for fremsendelsen af fuldstændige anmeldelser. Da oplysningerne i den foreløbige opgørelse, der blev vedtaget den 15. december 1983, i øvrigt ikke berettigede til udløsning af den obligatoriske destillation, der omhandles i artikel 41 i grundforordningen (EØF) nr. 337/79, fandt Kommissionen det under disse omstændigheder rimeligt at lempe de oprindeligt fastsatte bestemmelser for ikke at straffe de af vanskeligheder ramte vindyrkere. Kommissionen understreger, at denne undtagelse er ekstraordinær, kun gælder for produktionsåret 1983/84 og ikke berører den fuldstændige anvendelse af den nye forordning og de kommende produktionsår.

3. Kommissionen er klar over betydningen af kendskabet til oplysninger om hektarudbyttet i høstanmeldelserne og den påtænker meget snart at forelægge Forvaltningskomiteen for Vin et forslag, som skal sikre en korrekt og ensartet anvendelse af ordningen med høstanmeldelser fra næste produktionsår, således at den kan råde over alle oplysninger, som er nødvendige for en sammenhængende og effektiv anvendelse af markedsordningens bestemmelser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2367/83

af Basil de Ferranti (ED – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(30. marts 1984)

(84/C 188/96)

Om: Køb af automobiler i Europa

I betragtning af, at problemet med at købe en højrestyret bil – bortset fra i Det forenede Kongerige – er yderst vanskeligt, og er en fortsat kilde til ærgelse navnlig for borgere i Det forenede Kongerige, kan Kommissionen så sige, hvad der kan gøres for at gengive EF-borgerne retten til at købe biler overalt inden for EF uden hindringer, og opgive et tidspunkt for, hvornår det vil være muligt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
(15. maj 1984)

Retten for borgere i Fællesskabet til at kunne købe automobiler overalt på det fælles marked er et princip, som Kommissionen har fastholdt uændret siden sin beslutning 75/73/EØF af 13. december 1974 (BMW I) ⁽¹⁾. Så vidt Kommissionen ved, bliver det i øvrigt ikke i almindelighed draget i tvivl i de af motorkøretøjsindustrien anvendte forandlaftaler.

Efter at nogle motorkøretøjsproducenter begyndte at nægte eller konsekvent at vanskeliggøre udlevering af højrestyrede køretøjer på kontinentet, er Kommissionen omgående skredet ind over for sådanne fremgangsmåder ⁽²⁾. Den ser det som en afskærmning af markedet og som en omstændighed, der gør det umuligt at fritage eksklusive og selektive forandlaftaler i henhold til EØF-traktatens konkurrenceregler. Endvidere anser den aftaler med dette formål og samordnet praksis for uforenelige med EØF-traktaten. Den har derfor taget entydige og vigtige tilfælde op og undersøger mulighederne for at skride ind. I tilfældet Ford udstedte Kommissionen den foreløbige forholdsregel 82/628/EØF af 18. august 1983 ⁽³⁾, som EF-Domstolen efter de berørte parter indsigelse imidlertid afviste i sin dom af 28. februar 1984 ⁽⁴⁾. Den pegede tværtimod på en anden procedure (artikel 15, stk. 6, i Rådets forordning nr. 17/62), som Kommissionen kunne gøre brug af.

Af den ved EF-Domstolen endnu verserende hovedsag vedrørende Kommissionens beslutning 83/560/EØF af 16. november 1983 ⁽⁵⁾ vil det sandsynligvis blive præciseret, om fællesskabsretten ikke godkender de restriktive forandlaftaler i motorkøretøjssektoren, når højrestyrede motorkøretøjer – som jo alligevel fremstilles af motorkøretøjsproducenterne – overhovedet ikke

af de af aftalerne omfattede forhandlere kan leveres på kontinentet til potentielle købere fra Det forenede Kongerige. Ved siden heraf tilstræber Kommissionen en afklaring af spørgsmålet om, hvorvidt prisforskelle mellem højre- og venstrestyrede køretøjer er forenelige med konkurrencereglerne.

(¹) EFT nr. L 29 af 3. 2. 1975, s. 1.

(²) Kommissionsaktiviteter og EF-regler for automobilindustrien 1981/1983 – rapport til Europa-Parlamentet og Rådet KOM(83) 633 endelig udg. af 21. 12. 1983 (punkt 1.1-1.3).

(³) EFT nr. L 256 af 2. 9. 1982, s. 20.

(⁴) Forenede sager 228 og 229/82 (endnu ikke offentliggjort).

(⁵) EFT nr. L 327 af 16. 11. 1983, s. 31.

— forbud om at stille en vikar til rådighed i en bruger-virksomhed mere end tre måneder.

Kommissionen mener ikke, at nogen begrænsning i arbejdstagernes frie bevægelighed eller den frie tjenesteydelse kan påtales overfor Forbundsrepublikken Tyskland, som lovmæssigt kan kræve at tjenesteydelsesvirksomheder fra andre medlemsstater har en tilladelse, der er udstedt på grundlag af de samme kriterier som de, der gælder for deres egne statsborgere.

Kommissionens holdning er i denne henseende i overensstemmelse med Domstolens afgørelse af 17. december 1981 i sag nr. 279/80 (¹).

(¹) Samling 1981, s. 3305.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2393/83

af Basil de Ferranti (ED – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(30. marts 1984)

(84/C 188/97)

Om: Midlertidigt ansat personale i Tyskland

Kan Kommissionen bekræfte rigtigheden af, at i Tyskland skal midlertidigt ansat personale fra andre medlemsstater være fast ansat i den virksomhed, der udsender dem, og at de ikke kan opholde sig på samme sted mere end tretten uger om året?

Kan Kommissionen i bekræftende fald tilslutte sig den opfattelse, at dette er en hindring af den frie bevægelighed for personer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ivor Richard

(10. maj 1984)

Hverken tyske eller vikarbureauer fra andre FE-lande kan drive deres virksomhed i Forbundsrepublikken Tyskland uden at have opnået tilladelse fra Bundesanstalt für Arbeit. Denne myndighed giver uden nogen form for forskelsbehandling på grundlag af nationalitet eller hjemsted kun sin tilladelse til de tyske eller andre virksomheder fra medlemsstaterne, som overholder de bestemmelser, der er fastsat i den tyske lovgivning. Blandt disse bestemmelser kan især anføres følgende:

— vikarbureauernes forpligtelse til at indgå arbejdskontrakter af ubegrænset varighed med vikarerne (med mindre der foreligger legitime grunde, der kan henføres til arbejdstagerens person);

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 4/84

af Pierre-Bernard Cousté (DEP – F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(4. april 1984)

(84/C 188/98)

Om: Førtidspensionering og arbejdsløshed

Er Kommissionen bekendt med de resultater, internationale eksperter er nået til på et møde i LO og som går ud på, at folkepensionsordning ikke er et passende middel til bekæmpelse af virkningerne af den økonomiske krise? Efter eksperternes opfattelse burde man snarere forhøje pensionsbeløbet end sænke pensionsalderen.

Hvad mener Kommissionen om denne løsning? Er der lande, der fører en sådan politik, i så fald hvilke og med hvilket resultat?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ivor Richard

(16. maj 1984)

Den undersøgelse, der henvises til (»Den sociale sikring frem til år 2000«), er udarbejdet af internationale eksperter, der er særlig kyndige i socialsikrings spørgsmål. Kommissionen vil naturligvis tage hensyn til den i sine egne overvejelser.

Angående det særlige punkt, som det ærede medlem rejser i sit spørgsmål, skal Kommissionen gøre opmærksom på Rådets henstilling 82/857/EØF af 10. december 1982 om principperne for Fællesskabets politik vedrørende

pensionsalder ⁽¹⁾, herunder fleksibel pensionering (fremrykket eller opsat pension).

For så vidt angår den politik, der føres i medlemsstaterne, kan det konstateres, at den overvejende tendens har været at indføre førtidspensionsordninger ikke i forbindelse med alderspensionsforsikringen, men i form af efterlønsordninger som led i foranstaltningerne til bekæmpelse af arbejdsløsheden (eventuelt med bidrag fra arbejdsløshedsforsikringen) eller som led i særlige brancheaftaler.

⁽¹⁾ EFT nr. L 357 af 18. 12. 1982, s. 27.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 90/84

af Guy Fernandez (COM – F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(13. april 1984)

(84/C 188/99)

Om: Unge landmænds etablering

Kan Kommissionen udarbejde en liste over de nationale støtteforanstaltninger med henblik på unge landmænds etablering?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Poul Dalsager

(23. maj 1984)

I forbindelse med udarbejdelsen af Simone Martins betænkning om unge landmænds etablering i Fællesskabet meddelte Kommissionen alle foreliggende oplysninger om særlig støtte til unge landmænd, der for første gang etablerer sig på landbrugsbedrifter i medlemsstaterne. Disse oplysninger er knyttet som bilag til nævnte betænkning ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ P.E. 84.716 (endelig).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 91/84

af Guy Fernandez (COM – F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(13. april 1984)

(84/C 188/100)

Om: Unge landmænds etablering

For at gøre det lettere for unge landmænd at etablere sig vil Kommissionen da ikke foreslå, at disse fritages for

medansvarsafgiften for mælk indtil en vis maksimumsgrænse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Poul Dalsager

(23. maj 1984)

Rådet har ikke fastsat, at unge landmænd fritages fra medansvarsafgiften. I forordning (EØF) nr. 857/84 ⁽¹⁾ om almindelige regler for anvendelsen af tillægsafgiften er det derimod bestemt, at medlemsstaterne kan indrømme unge landmænd, der har etableret sig efter den 31. december 1980, en særlig referencemængde for mælk, som kan sælges, uden at tillægsafgiften anvendes.

⁽¹⁾ EFT nr. L 90 af 1. 4. 1984, s. 13.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 123/84

af Doeke Eisma (NI – NL)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(13. april 1984)

(84/C 188/101)

Om: Oparbejdning af radioaktivt affald i USA

Under behandlingen den 18. januar af Walz-betænkningen om deponering af radioaktivt affald spurgte jeg Kommissionen, hvorfor oparbejdning af udbrændte brændselementer har været forbudt i USA siden 1977. Kommissær Karl-Heinz Narjes svarede, at oparbejdningen der foretages af private virksomheder, og at denne fremgangsmåde ikke er økonomisk rentabel. Eftersom det ikke er almindeligt, at myndighederne forbyder private investeringer alene af økonomiske årsager, må der i forbindelse med det amerikanske forbud have været andre faktorer, der spillede ind, måske sikkerheds- eller risikohensyn.

Er Kommissionen rede til at bede den amerikanske regering oplyse, hvilke overvejelser der førte til et sådant forbud, samt meddele Parlamentet resultaterne, således at vi kan drage fordel heraf i forbindelse med det europæiske forskningsprogram?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Karl-Heinz Narjes

(22. maj 1984)

Situationen i USA med hensyn til oparbejdning af brugt brændsel er klar, og behøver ikke yderligere henvendelser. Der har været følgende hovedtræk i udviklingen:

I april 1977 bekendtgjorde præsident Carter en indstilling på ubestemt tid af kommerciel oparbejdning i USA.

I oktober 1981 ophævede præsident Reagan det forbud, den foregående regering havde indført.

Præsident Reagan har ligeledes erklæret, at det var vigtigt, at den private sektor tog initiativ til at udvikle kommercielle oparbejdningsanlæg. Den amerikanske private industri ser selvfølgelig positivt på udsigterne til at genoptage oparbejdningsaktiviteterne, men på grund af det handicap, den har haft med de fire års tvungen indstilling, tøver den med at sætte gang i aktiviteten igen på dette område af mangel på forsikringer og finansielle tilsagn fra den amerikanske regerings side.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 143/84

af Luc Beyer de Ryke (L - B)

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(17. april 1984)

(84/C 188/102)

Om: Krigen mellem Iran og Irak - olie fra Den persiske Golf - EF-landenes afhængighed - Hormusstrædet

Udviklingen i den grusomme krig mellem Iran og Irak betyder en optrapning, der bringer Europas energiforsyninger i fare på baggrund af truslerne mod Hormusstrædet.

Kan Rådet oplyse, i hvor stor udstrækning medlemslandene samlet er afhængige af olieprodukter fra producentlandene i det område, som berøres af denne krig? Kan det oplyse, hvilke løsninger og energierstatningsplaner der rent forsyningsmæssigt foreligger i tilfælde af en standsning af udvindingen på grund af krigen? Kan det oplyse, om der findes en fælles europæisk plan med henblik på en sådan situation?

Svar

(12. juni 1984)

1. Det ærede medlem gøres opmærksom på, at det er Kommissionens tjenestegrene, der følger de forskellige aspekter af olieforsyningsproblematikken, og at denne

institution derfor sikkert bedre vil kunne besvare det første af de stillede spørgsmål.

2. Rådet er klar over, at olieforsynings sikkerheden i Fællesskabet kan blive bragt i fare, og det har for sit vedkommende derfor allerede af hensyn til beredskabet vedtaget et omfattende sæt kriseforanstaltninger for øjeblikkeligt at kunne afværge en eventuel krisesituation, som nævnt af det ærede medlem, dersom det bliver nødvendigt. Der skal hér henvises til:

— Rådets direktiv 68/414/EØF af 20. december 1968 om forpligtelse for EØFs medlemsstater til at opretholde minimumslagre af mineralolie og/eller mineralolieprodukter ⁽¹⁾;

— Rådets direktiv 73/238/EØF af 24. juli 1973 om foranstaltninger, der kan mindske vanskelighederne ved forsyning med mineralolie og mineralolieprodukter ⁽²⁾;

— Rådets beslutning 77/186/EØF af 14. februar 1977 om udførsel af mineralolie og mineralolieprodukter fra en medlemsstat til en anden i tilfælde af forsyningsvanskeligheder ⁽³⁾ samt til

— Rådets beslutning 77/706/EØF af 7. november 1977 om en målsætning på fællesskabsplan for nedsættelse af forbruget af primær energi i tilfælde af vanskeligheder for forsyningen med mineralolie og mineralolieprodukter ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 308 af 23. 12. 1968.

⁽²⁾ EFT nr. L 228 af 16. 9. 1973.

⁽³⁾ EFT nr. L 61 af 5. 3. 1977, s. 23.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 292 af 16. 11. 1977.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 151/84

af Christopher Jackson (ED - GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(17. april 1984)

(84/C 188/103)

Om: Manglende fælles markedsordning for kartofler

I betragtning af Kommissionens erklæring i forbindelse med dens svar på skriftlig forespørgsel nr. 2095/80 af 25. februar 1981 ⁽¹⁾ om, at »da der ikke findes en fælles markedsordning for kartofler, kan medlemsstaterne fortsat fastsætte nationale markedsordninger for denne vare«, har medlemsstaterne da, når de gør dette, ret til at handle i strid med eller være undtaget fra bestemmelserne i Rom-traktaten?

⁽¹⁾ EFT nr. C 103 af 6. 5. 1981, s. 32.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Poul Dalsager**
(23. maj 1984)

Da der ikke findes en fælles markedsordning for kartofler, står det medlemsstaterne frit at anvende interne ordninger i forbindelse med en national markedsordning for at støtte producenterne af sådanne produkter.

Selv med hensyn til disse produkter er medlemsstaterne dog ikke fritaget for at overholde principperne for den frie varebevægelse og konkurrencereglerne, for så vidt sidstnævnte regler anvendes for landbrugsprodukter, for hvilke der ikke gælder fælles markedsordninger, i henhold til Rådets forordning nr. 26 fra 1962 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Jf. den danske specialudgave af EFT fra december 1972.

Ved samme lejlighed, og i afventen af en afgørelse om Kommissionens forslag om revision af landbrugsstrukturpolitikken, vedtog Rådet at tage hensyn til visse aspekter ved de nye foranstaltninger, Kommissionen har foreslået, og som vedrører en smidiggørelse af betingelserne for at opnå fællesskabsstøtte, at der indføres planer til forbedring af bedrifterne, som er mere fleksible end udviklingsplanerne. Rådet vedtog især at indrømme EUGFL-støtte til bedriftsforbedringsplaner, som godkendes i tiden fra den 1. januar 1984 til den 29. februar 1984, og Rådet forbeholdt sig at give samme støtte til bedriftsforbedringsplaner, som godkendes efter den 29. februar 1984, hvis de har samme kendetegn som de planer, som vil blive godkendt af Rådet i forbindelse med den fremtidige forordning vedrørende forbedring af landbrugsstrukturerne.

⁽¹⁾ EFT nr. L 72 af 15. 3. 1984.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 195/84

af Willy Vernimmen (S-B)
til Rådet for De europæiske Fællesskaber
(2. maj 1984)
(84/C 188/104)

Om: Landbrugsstrukturer

Rådet har den 9. og 10. januar 1984 haft en udførlig drøftelse af fem forslag, der blandt andet vedrører forlængelse (til og med den 30. juni 1984) af anvendelsesperioden for Fællesskabets aktioner med hensyn til strukturdirektiverne 72/159/EØF ⁽¹⁾, 72/160/EØF ⁽²⁾ og 72/161/EØF ⁽³⁾ med henblik på, at medlemsstaterne kan erstatte moderniseringsplanen med en bedriftsforbedringsplan.

Kan Rådet give en begrundelse herfor og oplyse om rækkevidden af denne ændring i sin politik?

⁽¹⁾ EFT nr. L 96 af 23. 4. 1972, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 96 af 23. 4. 1972, s. 9.

⁽³⁾ EFT nr. L 96 af 23. 4. 1972, s. 15.

Svar

(12. juni 1984)

På sin samling den 27. og 28. februar 1984 tiltrådte Rådet, at den påtænkte løbetid for de fælles foranstaltninger, der var blevet indført ved Rådets direktiver 72/159/EØF, 72/160/EØF og 72/161/EØF samt 75/268/EØF, forlænges indtil den 30. juni 1984, for at sikre den nødvendige kontinuitet på området ⁽¹⁾.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 198/84

af Willy Vernimmen (S-B)
til Rådet for De europæiske Fællesskaber
(2. maj 1984)
(84/C 188/105)

Om: Fællesskabslån til støtte af betalingsbalancerne

Rådet af finansministre har den 12. december 1983 drøftet en eventuel tilpasning af bestemmelserne vedrørende fællesskabslån. Anledning hertil var den beslutning, som Rådet havde truffet i maj vedrørende et lån til Den franske Republik på grundlag af ordningen vedrørende fællesskabslån til støtte af betalingsbalancerne i medlemsstaterne.

Kan Rådet oplyse, på hvilke punkter der overvejes en ændring af den eksisterende ordning?

Svar

(12. juni 1984)

På samlingen den 12. december 1983 havde Rådet en drøftelse om mekanismen for optagelse af fællesskabslån til støtte for medlemsstaternes betalingsbalancer. Efter denne drøftelse tog Rådet til efterretning, at Kommissionen har til hensigt at forelægge forslag på dette område for Rådet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 331/84**af Gloria Hooper (ED – GB)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(23. maj 1984)**(84/C 188/106)***Om:** Forretningers søndagsåbning

Er Kommissionen bekendt med de forskellige restriktioner, der gælder for søndagsåbning i visse medlemsstater?

Har Kommissionen forslag om at harmonisere de nationale lovgivninger, eftersom disse uensartede bestemmel-

ser giver nogle forretninger en urimelig fordel, hvilket er i modstrid med EFs konkurrencepolitik?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes***(13. juni 1984)*

Kommissionen skal henvise det ærede medlem til sit svar på mundtlig forespørgsel H-330/83 fra Madron Richard Seligman under spørgetiden på mødet i november 1983 ⁽¹⁾ i Europa-Parlamentet.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets debatter af 16. november 1983.

TRETTENDE BERETNING OM KONKURRENCEPOLITIKKEN

Beretningen om Konkurrencepolitikken offentliggøres hvert år af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber for at efterkomme den anmodning, som Europa-Parlamentet fremsatte i sin resolution af 7. juni 1971. Denne beretning, som udgives i tilslutning til Den Almindelige Beretning om De europæiske Fællesskabers Virksomhed, tilsigter at give en samlet oversigt over den konkurrencepolitik, der er fulgt i det forløbne år. Første del omhandler konkurrencepolitikken i almindelighed. Anden del vedrører anvendelsen af denne politik over for virksomheder. Tredje del behandler dernæst statsstøtte, tilpasning af de statslige handelsmonopoler og offentlige virksomheder. Fjerde del af beretningen omhandler koncentrationsudviklingen i Fællesskabet.

297 sider.

Udgives på: dansk, engelsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk og tysk.

ISBN 92-825-4228-9

CB-38-83-823-DA-C

Pris i Luxembourg (moms ikke medregnet): ECU 11,97; bfr. 550,—; dkr. 98,—.

KONTORET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS OFFICIELLE PUBLIKATIONER

L-2985 Luxembourg

SYTTENDE ALMINDELIGE BERETNING OM DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS VIRKSOMHED 1983

Den Almindelige Beretning om De europæiske Fællesskabers Virksomhed offentliggøres én gang om året af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber i medfør af artikel 18 i traktaten af 8. april 1965 om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De europæiske Fællesskaber.

Beretningen, som forelægges Europa-Parlamentet, giver en oversigt over Fællesskabets virksomhed i det forløbne år.

Udgives på: dansk, engelsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, tysk.

ISBN 92-825-4186-X

Katalognummer: CB-38-83-774-DA-C

Pris i Luxembourg (moms ikke medregnet): ECU 4,90 bfr. 225 dkr. 40.

KONTORET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS OFFICIELLE PUBLIKATIONER
L-2985 Luxembourg

